

Pilkaja

Nr. 2 (35)
Veebruar 2014
Hind: 1,95 €

Pilke- ja naljaajakiri





Aasa loogiline abimees 2014
Täitsa nitševoo kalender
Raimo Aas

52-leheküljeline lauakalender-aastahoroskoop.
Maailma kõige tunnustatum ning eksimum astroloog ja sensitiiv Raimo Aas jagab selles teatmikis tähtedelt saadud tarkuseteri, et pimeduses kobav lihtnimene teaks, millal külvata ning millal lõigata. Täpselt kalkuleeritud ja eaduslikult tõestatud näpunäiteid jagub hobuseaasta igasse päeva.
Küsi Pilkaja toimetusest (kust see on Pilkaja tellijale postikuluta) või Raimo Aasalt endalt (koos autogrammiga) telefonil **5525202. Hind 5 €.**



IdeePilt tegeleb T-särkide jae- ja hulgimüügiga.

- Lisaks müügile:
- Kuumpresstrükk T-särkidele;
 - Oma kujundusega T-särk;
 - Print lõuendile;
 - Siirdepaber, magnetpaber, tattoopaber, kleepsud.



Tere, inimesed!

Eriti olgu tervitatud need, kes on ikka huumorimeelega, sest huumorimeel on intelligentsuse kõrgeim vorm nagu ütles üks väga tuntud inimene, kelle nimi mul momendil meelde ei tule.

Pakane on paugutanud juba mõnda aega nii kõvasti, et osadel tegelastel hakkavad ajud lausa ära külmuma, mida näitab Pilkaja Riigikogu rubriik, ehkki mina isiklikult pelgan, et osade kogulaste ajuehitus ongi selline ehk kerge nihkega. Samas, eks meil ole igaühel oma kerge hälve küljes, sest oleks ju maruigav, kui kõik inimesed oleks ühesugused. Näiteks huumoriinimesed näevad elu üsnagi kõverpeeglis või isegi tagurpidi, mida näitab näiteks see, et oma suvepäevi peavad nad talvel ehk sel aastal toimusid need 25. jaanuaril. Ehk on põhjuseks see, et korraldaja lugemise põlvkonda liiga palju Priit Pärna raamatut “Tagurpidi Antsla.”

Veebruar on lühike kuu, seega pikka juhtkirja pole mõtet kirjutada. Aga ära peab märkima, et kuna enamikule inimestest seostub veebruar Vabariigi aastapäeva ja (sõbra)valentinipäevaga, li-



saks sel aastal ka olümpiaga, siis oleme püüdnud nendest olulistest sündmustest ühe komplutti kokku seada. Ehk siis spordisõbrad vast leiavad veidi aega olümpia kõrvalt ka nalja nautida, sama valuga ka pingviinid oma paraadi eel ja armastuse nautijad oma kallimate kõrvalt.

Kena talve jätku ja ikka head tuju!

Peapilkaja Andrus Tamm

**Nr. 2 (35)
Veebruar 2014**

**Pilkaja (köverpeegel-
pildis AjaPilk) on Eesti
humoriajakirjanduse
järipidevuse kandja
ning ajakirja Pikker
järeltulija**

Toimetus

Andrus Tamm
Peapilkaja (toimetamine, reklaam, trükk ja levi)
E-post: andrus@pilkaja.ee
Telefon: 5177861

Sven Pärn
Tegevpilkaja (toimetamine, küljendus ja kujundus)
E-post: svenmees@gmail.com
Telefon: 53486914

Tugipilkajad
Erki Evestus
Raimo Aas

Kaastööde aadress
pilkaja.sisu@gmail.com
või
Pilkaja
Vana-Viru 4
Tallinn 10111

Väljaandja:
OÜ Vebelex

pilkaja.ee

facebook.com/pilkaja

Ajakirja Pilkaja antakse välja puhtalt erakapitali kulul ja huumorikultuuri entusiastide toel.

NB! Huumoriga seotud või humoorikaid kuulutusi avaldame tasuta!

Esikaas: Priit Koppel
Tagakaas: Gori

Eesti eurohümn

Viis: Gustav Ernesaks (1944)
Sõnad: Johannes Semper (1944, 1956),
Ivo Ivari (2013)

Jää kestma Kalevite kange rahvas,
mis sest, et varsti müüdnud mets kui ka maa.
Ei vaibund katsetamast sinu vahvus,
end kosmosesse lõpuks murdsid sa.
Nii jõudsid tööotsijate vabaks maaks,
et teadmatus su päevadesse paista saaks.

Nüüd lõoma kaabel, teras, välja siit vooga,
surm lõika, iive, ehtigu tablood!
Euroopa elu, tuksu võimsa hooga,
too sente rahvale me näputöö.
Euroopa rahvaste ja riike seas,
Sa Eesti, sammu tagumiste kindlas reas.

Kui kants – nii seisavad su kodurannad,
su ees nüüd lainetavad vabad veed.
Sa kõrgel joomarluse lippu kannad,
suur savi puha või ka kama kaks on see.
Käi kindlalt, saatmas sind su euroteel
me teineteiselaim ja kade meel.

Mehe elu on jooksuage

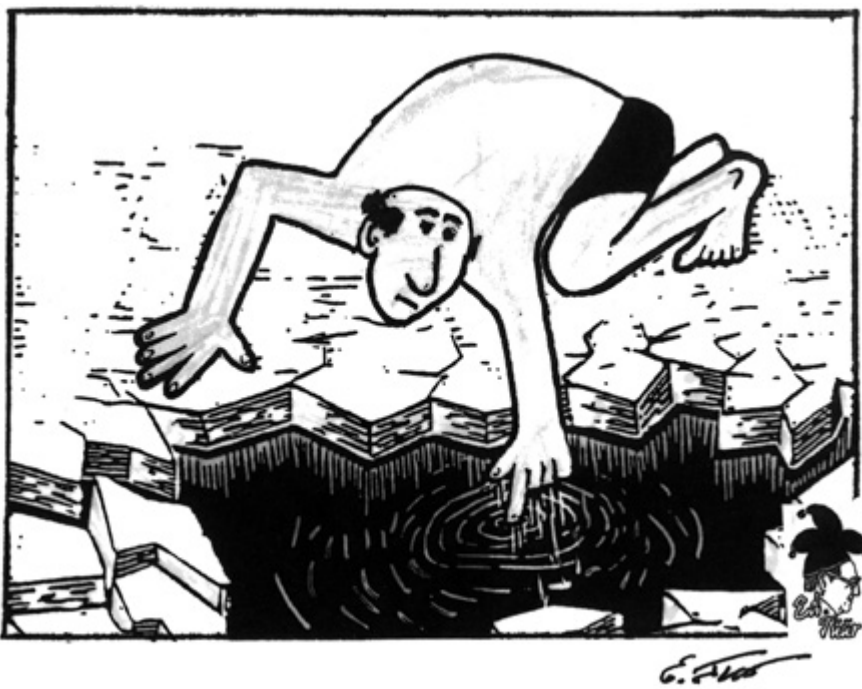
Pool elu jooksed naiste järel, teise poole
surma eest.

Raimo Aas

Isiksuse kriis

Eile kandsin kitlit, valget,
olin hoolitsev ja malbe.
Teenindasin ette-taha
lasin ennast teha maha.
Täna panen püksid jalga,
võimuvõitlus siis meil algab –
kummal laiem õlg ehk oks,
kellel pikem till ehk noks.
Homme tõmban selga kleidi,
olen Sinu daam ehk lady.
Nutan, olen õrn natuur.
Ole minu kaitsja, suur!
Ülehomme, vaata nalja,
kõnnin vastu puhta paljalt,
olen meelas kiisu sul,
seksi järgi lausa hull.
Ega sa ei teagi ette,
kes sul õhtul satub ette.
Mul on isiksuse kriis –
sul ei hakka igav siis.

Maria Antons-Valner ehk MetsaMari



Eduard Tüür



Antu Ott

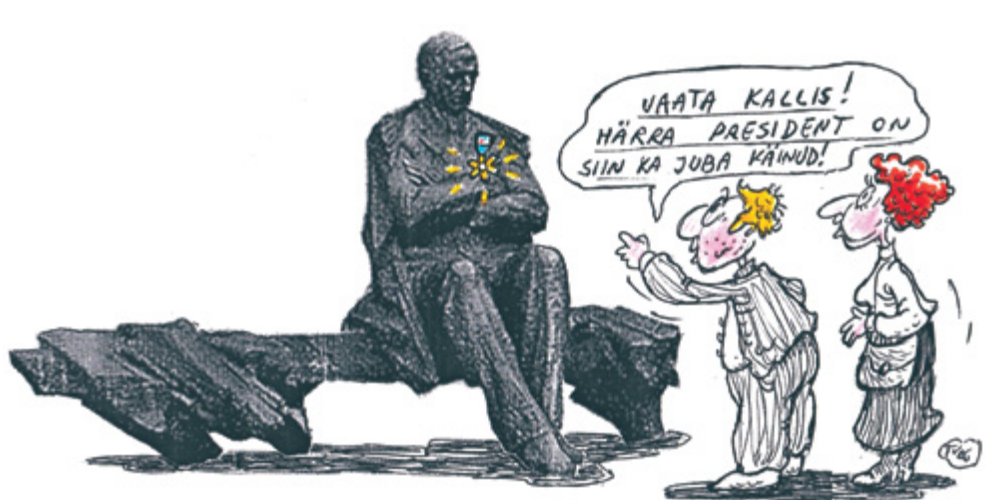


Raivo Ots

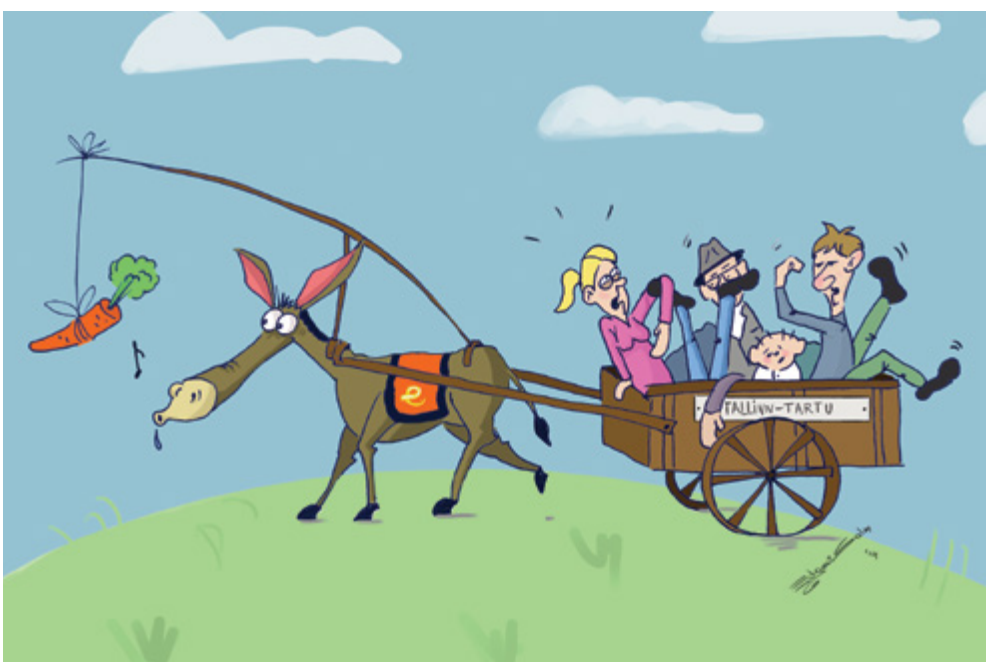
Priit Koppel



Tarmo Vaarmets



Edgar Salm



Ärge hirnuge
hobuse aastal!

Hoia me Ligi, eurokene,
sest sinu toel ehitame,
sirise ikka, Sirbikene,
Kenderile kõik lehvitate.

Kultuuriministril Sirbist lang,
kas Tiidus toob uued tuuled?
Teisi seal ülal ei oota pang,
ei selle kolinat kuule.

Meil noored on lahtise peaga,
PISA testile pika puuga,
alkoholi ainult, kas tead sa,
nad limpsivad suure suuga.

Ei üle lati hüpata saa,
uuest aastast euro on ees,
eeskujulik kõigile Eestimaa,
miks eestlaste eluke pees?

Antu Ott

Elu või seks?

Elu on seks!
Seks on hea!
Selleks, et elada -
Seksima peab!

Karl Aas

Tujurikkuja

Mis on lahti - riigiisad
ei saa tööga hakkama,
televiisor aina kisab:
hääbub armas Eestimaa.

100 tuhat peatselt lahkub,
vanur rahata siis jääb,
küllap patriotism meis lahtub,
elu pöördesse siis läeb.

Tehke kõik, mis teha annab,
et me riik saaks kesta,
Eesti rahvas kodupinnal
emakeeles vesta.

Muidu Te ei vääri palka,
mis Te endil määrand,
kuluks Teile hoopis malka,
seadusi et väänand!

Jüri Tamtik

Lühidalt armastamisest

Kui mees riietus lahti, sai naine kohe aru, et nii lühikese nokaga kurg talle ei sobi.

Tütar pesi nõud puhtaks, käis koeraga jalutamas, õppis koolitükid selgeks, aga ema pani ikka tähele, et ta on rase.

Kui sa petsid naist ja läksid pere juurest ära, siis oled viimane siga ja lurjus. Kui naine pettis sind ja läks su juurest ära, siis ainult sellepärast, et sa oled viimane siga ja lurjus. Alternatiive ei ole.

Tähelepanematu noormees vastas neuu SMS-ile “Kallis, mu hamster suri ära!” sõnumiga “Mina ka.”

Hollywoodis hakati filmima pornot detektiivfilmide stiilis: kuni lõpuni pole selge, kes keda.

Kui naine on edukas, vastupandamatu ja oma eluga rahul, siis ta maksab kellelegi kätte.

Kui naised soovivad seksi, siis nad paluvad nende kleidil tõmbluku lahti teha. Miskipärast meestel sama nõks püksilukuga ei toimi.

Leidsin abikaasa telefonist kontakti “Tasuta seks”. Huvi pärast helistasin sellele numbrile. Kui helisema hakkas minu mobiiltelefon, pidin peaaegu toolilt maha kukkuma. No on alles lurjus!

Kõige parem kingitus oma poisile, kellega teil pole olnud intiimsuhet, on intiimsuhe.

Me elame maailmas, kus telefoni kaotamine on suurem draama kui süütuse kaotamine.

Kui mehel õnnestub võita naise süda, siis ülejäänud organid annavad alla ilma võitluseta.

Peeter oli väga saladuslik mees. Sellest, et ta sai orgasmi, said naised teada ainult kahe triibu järgi rasedustestil.

Armastusest ei ole miski tähtsam. Ainult vesi, et juua. Ja õhk, et hingata. Gravitatsioon samuti. Süüa oleks ka nagu vaja...

Preservatiivide pakile on kirjutatud “Kasutada kuni 2018-nda aastani”. Miks nad mind survestavad? Miks sellega üldse nii kiire on?

Kui ühel neil on suured rinnad, aga teisel on need väikesed, siis noormehed teevad loodusliku valiku selle järgi, kumb neile kätte annab.

Ettepanek minna restorani lõppeb sagedamini seksiga, kui ettepanek tegeleda seksiga.

Rikas sisemaailm on loomulikult tähtis, aga voodisse tahaks minna ikkagi saleda ja ilusa naisega.

Tekst asfaldil “MA MAGASIN JÄLLE SU NAISEGA”, tekitas põnevust kogu 9-korruselise maja elanikes.

Kui naine jättis teid maha ja te kavatsete katuselt alla hüpata, siis ärge unustage, et teile tehti sarved, mitte ei kasvanud tiivad!!!

Valentinipäeva kajastas Andrus Tamm



Erki Evestus



Kadedus



Marko Pikkat

JUKU JA EESTI VABARIİK

Õpetaja: “Mitu värvi on Eesti lipul?”
Juku hoiab kätt kõrgel ja tahab hirmsasti vastata.
Õpetaja: “Juku soovib täna kohe eriliselt oma teadmistega hiilata!”
Juku: “Kõik värvid on esindatud!”
Õpetaja: “Vale puha! Isegi kolmeni ei oska sa lugeda! Pealegi veel värvipime! Vastus ei ole isegi kahte väärt...”
Juku, omaette podisedes: “Säh sulle siis ainetevahelistest seostest ja õpside koostööst teadmiste jagamisel! Füüsikas just räägiti, et valge on kõikide värvide segu...”

Õpetaja: “Kindlasti on teil kodudes jutuks tulnud, millele võib alati meie armsas Eesti Vabariigis kindel olla ja...”
Õpetaja ei saa oma mõtet lõpetada, kui Juku hüüab üle klassi: “Lapsetoetus!”

Õpetaja: “Inglismaal austatakse väga oma kuningannat. Kas ka meil Eestis leidub tublisid naisi, keda pea kõik teavad?”
Juku, kohapealt ja kõvahäälselt: “Kosmosemutt!”

Laulmistund.
Õpetaja: “Lapsed, tõuseme nüüd kõik püsti ja laulame laulukest “Mu Isamaa armas, kus...””
Järsku kukub Juku lahinal nutma.
Õpetaja: “Mõtleks, ometi laul, mis puudutas sügavalt ka meie Jukukese hinge! - Ikkagi inimene!”
Juku: “Aga ma ei teagi, kes on minu isa ja mis maal ta elab!”
Õpetaja: “Pole hullu, Jukuke! Üle poolte Eesti lastest ei tea oma isadest midagi...”

Erki Evestus



Õpetaja: “Juku, nimeta mõnigi nendest Eesti meestest ja naistest, keda pead oma eeskujuks ning kelle järgi joonduksid?”
Juku: “Helina Tom, Berendsoni Risto, Saluste Horre, Haaveli Liisu...”
Õpetaja: “Aitab! Kes need on? Igatahes, ei ole nad veel Riigikogusse jõudnud...”

Õpetaja: “Kindlasti on teie vanemad rääkinud, mida uut tõi meile Eesti Vabariigi taassünd?”
Juku, pinginaaber Juhanile: “Vanamees pages viis aastat tagasi Soome. Mutt on juba kolmandat aastat Iirimaal ja vanem õde kaks aastat teadmata kadunud, aga minul selle-eest on nüüd saavutatud täielik iseseisvus...”
Õpetaja: “Ja mida sina, Juku, jälle sosistad? Vasta ühe ja ainsa sõnaga, minu esitatud küsimusele - ja ei mingeid lollusi!”
Juku: “Iseseisvuse!”

Õpetaja: “Loetleme nüüd meie Eesti koduloomi-linde!”
Juku, suure õhinaga: “Austraalia jaanalinnud, aafrika emud, šoti mägiveised, india paabulinnud, mongoolia liivahiired, andide alpakad, korea mandariinpardid, vietnami sead, himaalaja mägikitsed, sudaani angersägad, madagaskari tarakanid...”

Kodanikuõpetuse tund.
Õpetaja: “Uuringud näitavad, et iga inimene usub kellessegi-millessegi. Ka Eesti rahvale on omane usk. Kes võiks olla see kellesse me enim usume?”
Klassi tekib haudvaikus ja enamik põrnitseb enda ette maha, ainult Juku niheleb ja püüab õpetaja pilku.
Õpetaja: “Paistab, et ainult Juku teab vastust!”
Juku: “Tksi!”
Õpetaja: “Midaaaaa?!”
Juku: “Noh, kas sa siis Mangi ei tunne?!”

Õpetaja: “Nõukogude ajal olid kõik kohad loosungeid ja hüüdlauseid täis kleebitud. Ka meie kooli fuajees oli suur loosung: “Õppida, õppida, õppida...” Nüüd, kallid lapsed, ei ole enam ühtegi hüüdlauseid ja me saame ilma nendeta vägagi hästi toime.”
Juku: “Õpetaja! Vale puha... Ühte lauset kohtab pea iga päev ja igas kohas.”
Õpetaja: “Ja milline see lause siis on? Ja paluks mitte ühtegi rõvedust!”
Juku: “Tule taevas appi!”

Emakeeletund.
Juku: “Õpetaja, õpetaja, kuidas kurna käänata?”
Õpetaja: “Miks sa seda kurna peaksid käänama, ülesanne oli käänata sõna “kodu”!
Juku: “Delfi portaalis oli kirjas, et ühel õigel Eesti mehel peab olema vähemalt kolm kurna...”
Õpetaja ei oska selle peale enam midagi kosta...
Juku jätkab tasakesi podisedes: “Kurn, kurna, kurna, ma, kurnata...”

Õpetaja: “Ja kelleks küll sina, Juku, tulevikus sooviksid saada?”
Juku, kindla ja selge häälega: “Haridusministriks!”
Õpetaja, peaaegu minestamise äärel: “Sa ju vihkad kooli ja õpetajaid, õppimist ja õpetamist!”
Juku: “Noh, näed siis! Ka kõik seni valitud haridusministrid põevad koolistressi... Mina paneksin need vähesed koolid ka kinni, mida eelnevad ministrid on veel alles jätanud. Tulevikus saab õppida ka kodus ja arvutiga!”

Ivo Ivari

GALLUP 2014 - KUIDAS EDENDADA EESTIT

Seltsimehed, tuleb taaskehtestada Nõukogude kord! Kas Eesti NSV-s oli tööpuudust? Võta näpust, pursui! Siis oli tööd ja isegi paranduslikku tööd kõigile. Ei pidanud töötü CV-sid vorpima, kirjutasid ta naabrid või tuttavad, ja võimud leidsid kodanikule sedamaid rakenduse. Ei tulnud ka ametikaotust karta, üks töölähetus kestis harilikult 25+5 aastat. Ja Soome vahet ei jõlkunud keegi, võite selle peale mürki võtta, kui tahate. Ei lennatud sügiseti kure kombel Egiptusesse, selle asemel käidi kolhoosis kartuleid võtmas. Mõnikord, tõsi küll, külastati ka välismaad – siis aga sõideti riigi kulul. Tankiga.

Mina te-
gutsesin sellal
komsomoli-
juhina ja võin
kinnitada: iga
inimene oli
teisele seltsi-
mees ja vend.
Kõik kuulusid
komsomoli!
Kahtlejaid aga
veenis minu
poksijast õe-
mees. Muide,
teadlikkus oli
nii kõrge, et
isegi seltsime-
hed šimpansid
astusid looma-
aias komnoor-
te ridadesse.
Algul saatsin
õemehe koos
ta trennikaaslastega puuri ja edasine oli vaid vormistamise küsimus, nagu öeldakse.

P.S. Komsomoli liikmemaksud vahepealse aja eest võite tasuda ka kodanlikus valuutas, st. eurodes. Ilmutage teadlikkust, seltsimehed!

Sm. J. Aur

Nagu sedastas tundmatu saksa klassik: “*Arbeit macht frei*”. Marssigem võitlusse, kamraadid! Tuleb moodustada neljas Reich!

Suurimaks murelapseks on muidugi opositsionäärid, need va kommu ja õonestajad, kes on sõnamurdlikud nagu Jugoslaavia partisanid. Vaidluses aga sünnib tõde: tuleb võtta kasutusele MG 42 kuulipildujad ja vesiniktsüaniid. Astub opositsionääriku Balti jaamas trollibussi, valideerib ja siis – tssssss! Alles kaputt!

Ajakirjanikud aga saadame laagritesse. Ümberkasvatamisele. Õnn rõõmu läbi, nagu ütles der Führer. Tõmbame Pokumaale okastraadi ümber ja vaba press, see bolševistlik mädapaise, saab ühiskonna õrnalt ihult välja ravitsetud. Rahvarämpsule päkk kõri peale, ütlen ma! Tehku aga härrasrassile ruumi! Küllap siis tulevad ka demokraadid

võimuredelilt *ein-zwei-drei* alla, nagu Luftwaffe 45-ndal aastal.

*Saksa tervitusega, **Achtung von Über Alles**, rahvaliidumise “Tõstame aarialaste pensione” ainus liige*

Mida teha Eesti hüvanguks? Aga miks te seda minu käest pärite? Trükite mu jutu lehes ära ja jään teie pärast veel töökohast ilma.

Mis mina, lihtne inimene, ikka tean või arvan. Parem hoian oma pudrumulgu kinni, ülemused võivad pahaks panna. Valimas ma ka ei käi, elan põhimõttel, et tähtis pole võit... ega ka osavõtt. Valid, eks ole, ühte, aga teine hakkab ju vimma pidama. Nii et poliitikast on mul *pohui*...

Oi, kuidas see küll üle huulte lipsas? Kapo hakkab mind nüüd vene-
m e e l s u s e s
kahtlustama, mina aga olen meie riigi-
le truu. Elagu vabariik... Loodame, et Kreml mu mõtlematut hüüdu pahaks

ei pane... Ei tasu Vene Karu ärritada, katsume halvad ajad vaikselt üle elada, sest mine tea, kustpoolt tuul puhuma hakkab. Mina näiteks varun kuivaineid ja nõukogude rublasid, juhuks kui riigikord peaks jälle muutuma.

Kodanik X,
infotelefoni “Siil Udus” teenindaja

Eesti riigile tuleks kasuks märksa paindlikum pagulaspoliitika. Olen kuulnud, et Põhjamaades antakse igale saabujale kohe Mersu, mobiiltelefon ja kolm blondi naist. Ja nii palju Statoili aktsiaid kui jõuad korraga ära tassida. Võtke eeskujul, baltlased!

Hr. Nibiru, kutseline illegaal

Mis Eestit aitaks? Ei teagi kohe... Ütleavad, et eestlased on laulev rahvas. No kui ma viimane kord vahele jäin, ei laulnud küll keegi. Ometi on meil nii palju ilusaid laule, näiteks see: jätke võtmed väljapoole... Muide, heitke pilk karistusregistrisse ja veendute, et seaduserikkujad on Eesti Vabariigis rõhuvast ülekaalus. Miks ei ole meil oma esindajat parlamendis? Demokraatia on kaaperdatud!

“Raspel”, retsidivist-korterivaras

Minule Eesti meeldib. Tunnen end siin nagu Briti koloniaalvägede ohvitser 19. sajandi Indias, ümbritsetuna pärismaalastest, kes püüavad valge sahibi silmist tema soove lugeda.

Nii et panustage aga turismi! Rajage uusi mängupõrguid ja stripiklubisid, legaliseerige kanged narkootikumid ning toetage haigekassa ressursi-dest silikoonrindade paigaldamist koolitüdrukutele.

John Smith, poissmees Londonist

Mina olen hooajaks valmis! Selle suve eripakkumiseks on kolm minetti kahe hinnaga. Päikest! Ja olgem positiivsed (ei pea hetkel silmas HIV-viirust).

Jänku-Iira, prostituut

Majanduses on kehvad ajad. Seega tuleb otsida abi alkeemiast, sellest saladuslikust ja põhjatust küllusesarvest. Hetkel leiutan ma Tarkade Kivi, et sellega kulda valmistada – nii et võite juba julgelt kupüüre juurde trükkida. Ning lakake otsimast Eesti Nokiat – see on juba leitud! Või noh, peaaegu leitud.

Muide, ma liitsin omavahel viis põhielementi: maa, õhu, vee, tule ja eetri ning lõin salamandri, selle saladusliku ja isepäise tulevaimu. Kas kujutate ette, kui väikseks kahanevad kodukulud, kui sihuke-se eluka keskküttesüsteemi lahti lased? Radikad on kümnekond aastat kuumad. Aga... Paraku juhtus mul katsete käigus pisike äpardus: naise vanemate maja põles maani maha. Eks tegijal ikka juhtub. Seega vajan edasiseks praktiseerimiseks kroonu korteri ja... teate, priil pajukil tulevad paremad mõtted!

Homunculus de Cabernet Sauvignon
(kodanikunimega Hannes Peet),
iseõppinud alkeemiadoktor

Et nagu mida teha ve? Tra, minu käest küsid ve? Ma ütlen: nagu täitsa okei oleks kiirusepiirangud pekki saata ja roolis joovet lubada. Nagu mingi kolm-neli promilli, onju. Ja faking pank võiks mulle nagu sitaks laenu anda, ostaks laksust normaalse bemmi. Siukese, et kui korra talda paned, siis nagu kummid täiega tossavad ja sumps sülgab kolvirõnga kilde. Kimaks igast krdi mendi Mazdast mööda nagu teepervel sittuvast koiotist. Hullult mega, tra!

“Väike Lõuks”, töötü rullnukk

Milles küssa on? Tahte abi võe? Änam ei ole tarvis ädaldada: ma annan Eesti riigile 40 miljardit eurut! Rasvane suutäis, kas põle? Tehke nüüd nii: kandke Western Unioniga minu advukaadi mr. Mumba kontule asjaajamiseks 100 eurut, siis konturitasu 600 eurut. Ja siis veel ühte teist tähtsat tasu 1300 eurut. Seejärel tulge oma rahale järgi. Kohtumiseni Nigeerias, ärrased!

Regards, mr. Kumba

Edastas Markus Saksatamm

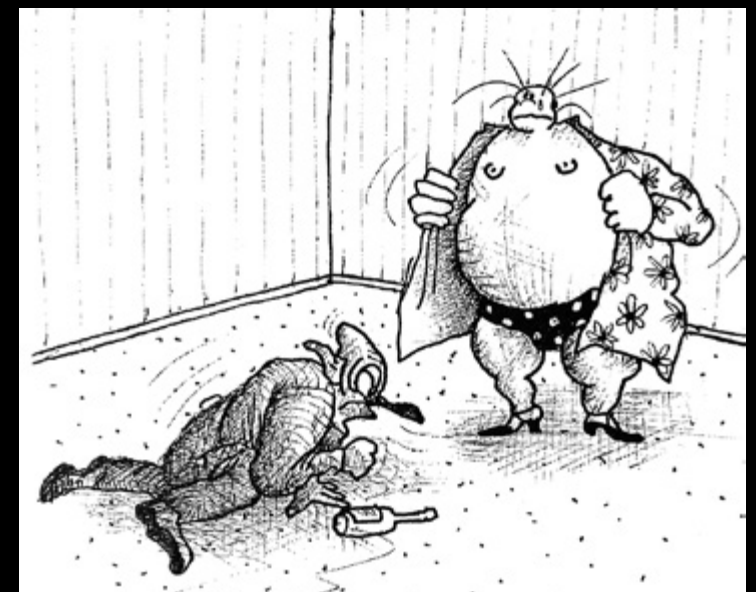
Karikatuur: Sven Pärn

Must valentinihuumor



Eestis kehv, et olnud iive, ruttu appi tõttas Viive. Töödeld mehi tervet karja, lapsi sai kui kalamarja.

Mell Pikk



Tõstmaks Peedul suguindu, Maire näitas paljaid rindu. Kuid et mees old jälle purjus, rasestumiskatse nurjus.

Priit Koppel



25. jaanuaril 2014 toimusid Tallinnas Veski kõrtsis Eesti huumorisõprade järjekordsed suvepäevad. Siinkohal mõned eredamad hetked üritusest.



Meie koosviibimiste hea tava on tervitusnaps hapukurgiga. Härrased Valter Parve ja Arvo Haug.



Vitaalne vanahärra Hiibus ei löö mitte verest välja kui ümber on kaunid daamid!



Eesti venekeelse segahuumori töid kohale Maksim Volkov ja Marat Aljautdinov.

Suurtes meestes peab ikka pisut poisikest olema, muidu ei saa nalja teha. Toivo Nii-berg.



Peapilkaja Andrus Tamm ja sotsiaalsatiirik Valter Parve naeru tagasi ei hoia.



Peeter Vösa: “Täna arutame Väärteomenetluse seadustikku. Leidsin sealt lause, mis võimaldab alaealist ülekuulamisel peksta, juhul kui ülekuulamise juurde on kutsutud alaealise eestkostja, pedagoog või psühholoog. Menetleja võib alaealise tunnistaja ülekuulamise juurde kutsuda lastekaitseametniku, sotsiaaltöötaja, pedagoogi või psühholoogi, kui tunnistaja on noorem kui 14-aastane ja ülekuulamine on seotud vägivallega. Minu meelest peaks seadus olema kirjutatud sõnaselgelt ja üheselt arusaadavalt. Mis teie arvate? Esitasin sama küsimuse teile. Ma esitasin selle ka sise- ja justiitsministrile. Eks te ise lugege ja otsustage, kas seegi seadus on kiiruga kokku klopsitud ja meile lauale visatud, või on töö olnud põhjalik? Minu meelest mitte. Muidu ei satuks töölaule selliseid apsakaid, kus lausest on võimalik aru saada täpselt nii, nagu ise tahad. Oeh. No on ikka tagumikutunnid. Selleks, et seda küsimust esitada, pidin läbi lugema korraliku raamatu käsikirja täie juriidilist teksti. No ei ole juriidika mu lemmikvaldkond. Aga pole hullu. Lugege ja andke teada. Kumb siis seadus on teie arvates. Kas seadus on seadus või seadus on seaduse selektuskiri, nagu justiitsminister arvab? Siseministrist ei hakka ma siin rääkima. Ta ei saanud üldse midagi aru. Ja õige kah. Mina ei saanud ka sellest konkreetsest lausest aru. Ehk teie saate? Seadust ju teie peal katsetama hakataksegi.”

Aseesimees Laine Randjärv: “Aitäh! Palun, Peeter Vösa, teine täiendav küsimus!”

Peeter Vösa: “Aitäh! Tõesti on väga palju tööd tehtud. Neid eelnõusid on laual, nii karistusseadustikku, väärteomenetlust kui kõike muud sellega seonduvat, päris palju. Ma tahaksin tähelepanu juhtida väärteomenetluse seadustiku eelnõule nr 500, § 81, kust ma loen: “Alaealise tunnistaja ülekuulamise erisused. Menetleja võib alaealise tunnistaja ülekuulamise juurde kutsuda lastekaitseametniku, sotsiaaltöötaja, pedagoogi või psühholoogi, kui tunnistaja on noorem kui 14-aastane ja ülekuulamine on seotud vägivallega.” Mina saan sellest aru nii, et kui alaealise tunnistaja ülekuulamisele kaasata sotsiaaltöötaja, siis võib vägivalda kasutada küll. Või kuidas sellest lausest teie aru saate? Aitäh!”

Siseminister Ken-Marti Vaher: (Naer.) “Hea Peeter! Ma tänan, et sa lugesid praegu kiirkorras ette sulle täiesti omase soravusega sellise väga pika ja kindlasti veenva lause. Ma kujutan ette, et seaduseelnõu väljatöötajad, ja ma arvan, et Justiitsministeerium on tõesti valmistanud ette ja valitsus arutanud siin väga-väga mitmeid eelnõu-

Riigikogu on tõsine koht

sid, mille eesmärk väärteomenetluse seadustiku puhul on eelkõige lihtsustada tänast väärteomenetlust. On öeldud ekspertide poolt, et tänane väärteomenetlus tihti on keerulisem ja bürokraatlikum kui kriminaalmenetluses läbiviidavad kiirmenetlused. See kindlasti ei ole normaalne. Selle aasta suvel parlament kiitis heaks ühe väärteomenetluse lihtsustamise paketi, mille esitas Siseministeerium. Selle tõttu me eelkõige võidame liiklusjärelvalvemahtusid juurde, väheneb jällegi bürokraatia, mis kulub ühe väärteo toimepanija peale. Te arutate parlamendis nüüd ühte suuremat paketti, mille eesmärk on jällegi sama: vähendada läbiviidavate menetluste nii-öelda raskust ja ka bürokraatiat selles, suurendada võimalust tegeleda põhitegevusega, kindlasti ka alaealiste kaitsega. Ma arvan, et alaealiste kait-



se on üks teema, mille peale parlament võiks kulutada märkimisväärselt oma aega, eelkõige erinevates menetlustes, kui tegemist on ohvriga, aga ka siis, kui tegemist on rikkujaga. Väärteomenetluse korras rikkujad näiteks on ka alaealised, kes on kahjuks tabatud alkoholi või uimasti tarbimiselt. Siin on küsimus, kas on mõistlik piirduda ainult tema suhtes mingi sanktsiooniga või on teda võimalik aidata nõustamise ja teatud sotsiaalteenustega. Mul on hea meel öelda, et Siseministeeriumi valitsemisalas just nimelt seal suunas liigutakse, et alaealistest ohvreid võimalikult palju aidata ja ka rikkujaid aidata õiguskulekale teele tagasi. Aitäh!”

Vladimir Velman: “Hea minister! Minu küsimus puudutab § 97 lõiget 1. See sätestab, et vaatluse eesmärk on koguda väärteoasja lahendamiseks vajalikke andmeid, avastada väärteo jäljed, võtta asitõendina kasutatavad objektid ära. Seega võib vaatluse eesmärgil näiteks ära võtta inimese arvuti. Äravõtmine on tõsine riive isiku õigusele, mis ei lange kokku vaatluse kui mõistega, miks on vaatluse juures vajalik asja äravõtmine? Aitäh!”

Justiitsminister Hanno Pevkur: “Aitäh! Loomulikult, kui me räägime vaatluse eesmärgist, siis nagu te ise lugesite, vaatluse eesmärgiks on koguda väärteoasja lahendamiseks vajalikke andmeid. Ja kui te räägite arvutist, samamoodi võib tuua ka teise näite, et väärteoks on kõikvõimalikud avaliku korra rikkumised ja avaliku rikkumise objektiks või avaliku korra rikkumise esemeks on mingisugune... mis me näitena toome, koerakaka ei ole ilus näide, aga põhimõtteliselt arusaadav näide, et siis selles mõttes see tähendabki seda, et asitõendina võib olla vajalik koerakaka ära võtta tänavalt või näiteks see üles pildistada.”

Riigikogu stenogramme luges **Andrus Tamm**

Nitševood

Tee tööd ja näe vaeva... muidu võib tulla armastus!!!
Eesti riiklik spordiDIPLOMAATIA - tulevikus on riik võimeline Eestis autasustama maailmameistreid ja olümpiavõitjaid AINULT diplomitega.

Naisemehest jahimehel ei luba tema ämm emasloomi küttida. Järsku on need oma järgmises elus ämmad?

Ülepeakaela kehakeel on... ILUVÕIMLEMINE.

Vanurid! Sotsiaalministeerium hoiatab: kui vana karu ei viitsi enam tantsimist õppida, siis tehakse temast topis! Kui ei suudeta enam RAHULIKULT võtta... tähendab, on juba liiga palju võetud.

Terviseleht otsib modelle riietele, millised ei mahu enam kaalujälgijatele selga.

Vaene loeb raamatuid, milliseid tal endal ei ole. Rikas raha, mis tal on.

Virtuoos oskab iga oma viie sõrmega publikule näidata keskmist sõrme ja maksu- ja tolliametile trääsa.

Veidrikud inimesed harjuvad rutem valitsuse poolt tehtud veidrusega.

Kõige populaarsem amet läbi aegade on olnud kobakäplus.

Kui robot kaotab pea, hakkab inimene alles oma südant valutama, miks ta küll lõi lolliksmineva roboti!

Mitte iga päevavaras pole loodud öövalvuriks!

Meie ei karda midagi! Tulgu või veeuputus koos kurjaga karja ja rakud taguotsale istumises! Peasi, et üldse veel Eestisse midagi tuleks!

Eriti sogaseks läheb asi siis, kui kõik ja ühekorraga hakkavad asjas selgust tooma.

Esteedile on kõik alla poole vööd... üle mõistuse.

Sageli otsime me tööpäev läbi asendit, kuidas oleks öösel mugavam ennast välja magada päevastest rahmeldest.

Poliitik peab isegi puhkepäevadel valvel olema, et ta ei tunduks lihtsa inimesena teiste lihtsate inimeste massis.

Linnainimesele on magamine juba sama raske töö kui maainimesele puude lõhkumine.

Mitte elektri müttepinge ole tappev, vaid elektri eest makstav hind.

Abielumees võib minna lahku oma naisest. Vanapoiss ainult oma juustest.

Kui on kujutlusvõimet, pole peeglit vaja! Kuigi mehel on kergem ilma peeglita kujutada endale ette, kui tark ja tugev ta on... kui naisel ilma peeglita... kui ilus ta on.

Sageli on plaksutamine lihtsalt oma käte kokkulöömine diplomaatilistel kaalutlustel.

Igal sajandil on teadlasi, kes on kindlalt veendunud, et just selle sajandi jalgratta avastasid nemad.

Alati, kui peaks aja maha võtma... ei ole mitte kellelgi meist aega.

Enamiku asjade ainsaks funktsiooniks on mitte funktsioneerida.

Eriti võltsina tundub inimene, kes ei püüagi varjata kui vastik ta tegelikult on.

Tööd tuleb ise teha, armastus aga tuleb ise.

Raimo Aas



Raimo Aas



Poliitika&Pullisitt (facebook.com/politicsandbullshit)

KÜLA-KOSTI



Javier Castro Berrocal (Hispaania)



Jia Rui Jun (Hiina)



Vladimir Pavlik (Slovakkia)



Alexander Sidorenko (Ukraina)



Valentin Druzhinin (Venemaa)

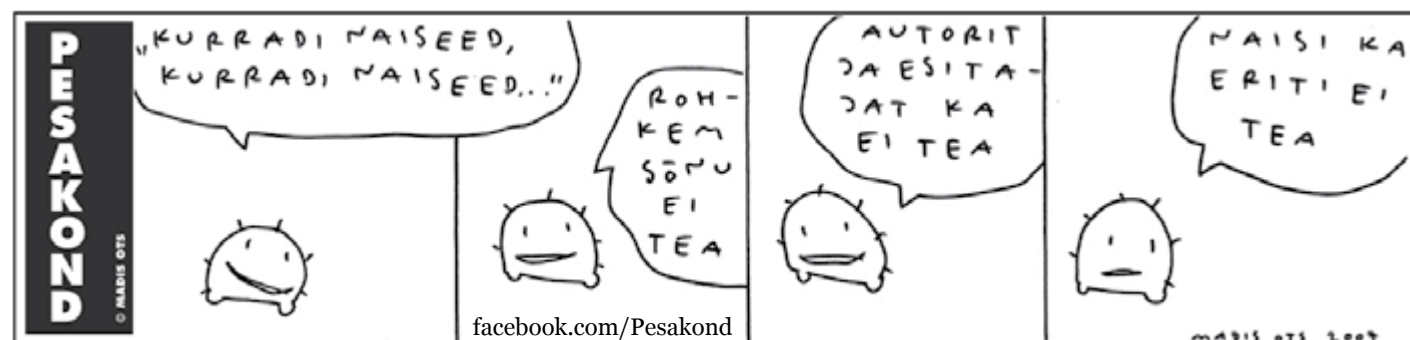


René Bouschet (Prantsusmaa)

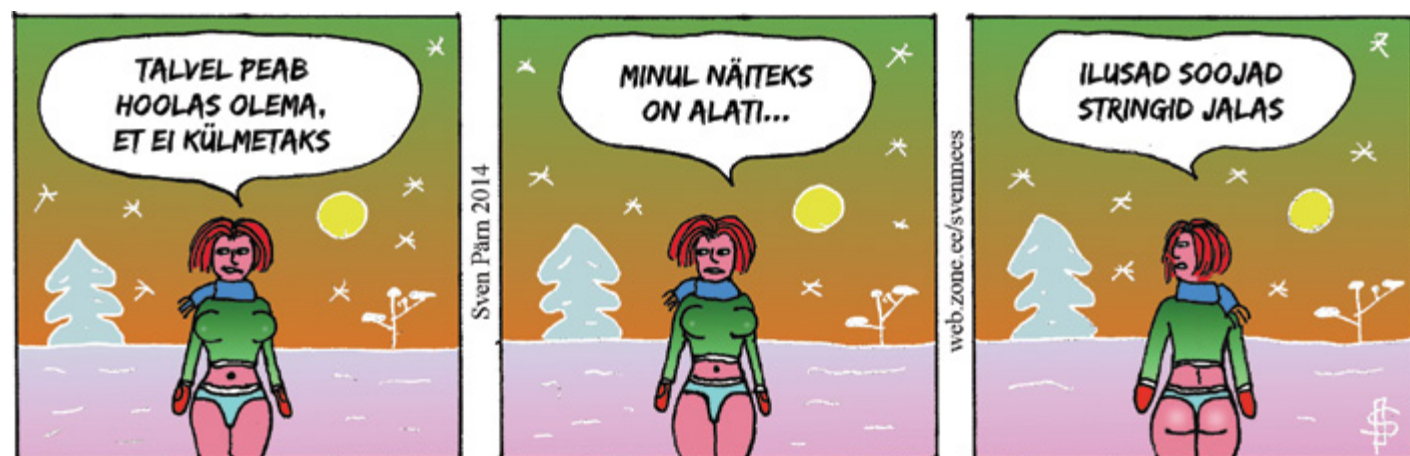


Heiki Waher

facebook.com/H.W.ArtGallery



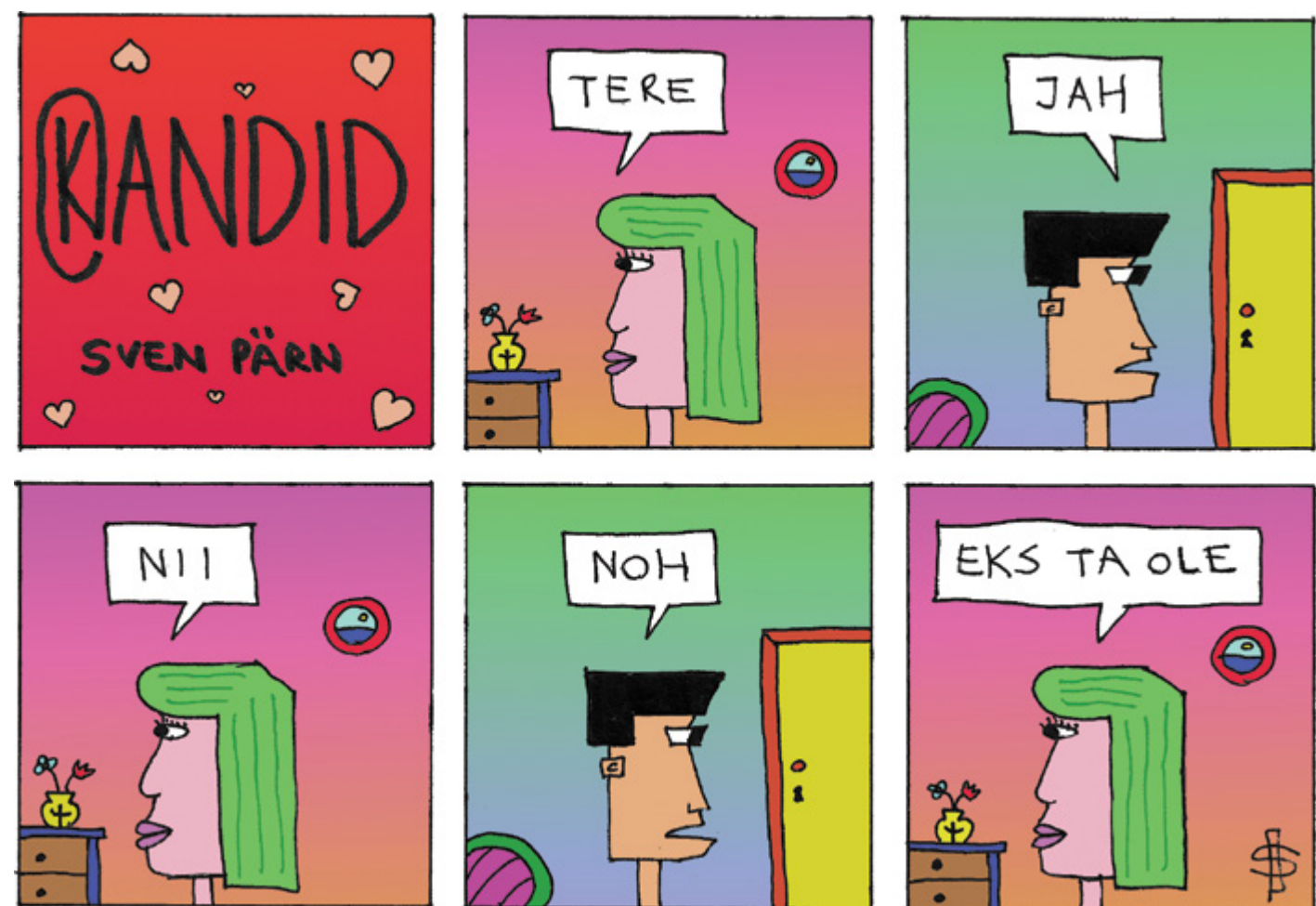
Madis Ots



Sven Pärn

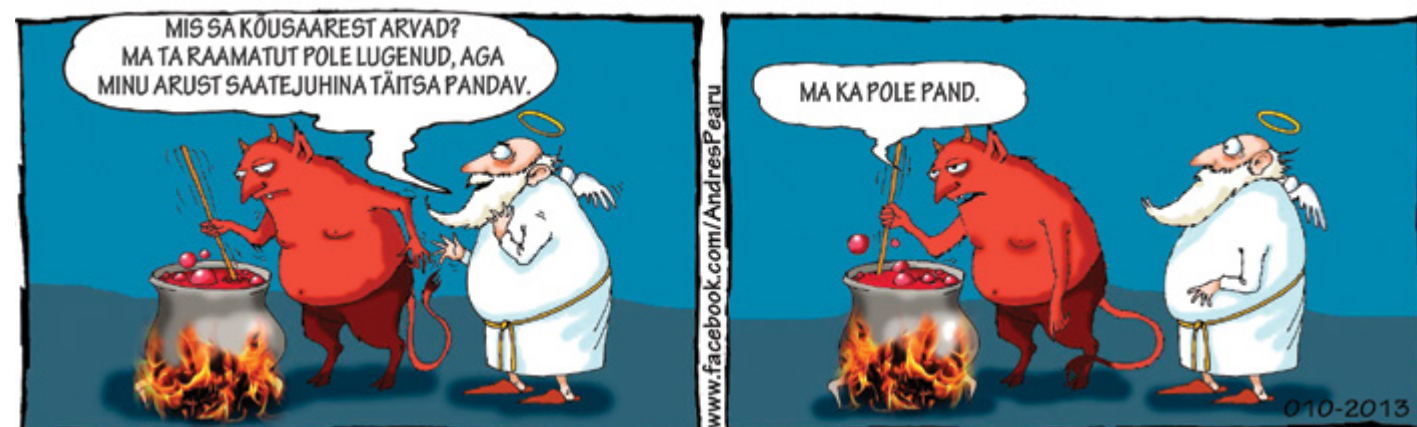


keyser



Sven Pärn

Andres ja Pearu



Piia Maiste

MÕISTATUSED

Pealt punane ja ahvatlev, seest tühi ja petlik... Paprika
Ülespidi kasvab, aga alaspidi vaevab... Hernes või uba
Looduslähease putukatõrje ülemaailmne propageerija. Vahva Kätsap

Laulva revolutsiooni tegelikud pioneerid. Bremeni linna moosekandidid

Terariist, mis täislaaditult maandab ka kõige ootamatud kü- Šasliõkivarras
lalised. Tobuke Ivan
On süüdimatu, lebab soojal alusel ning imede ootel. Vilmauss
Mullas jumal, aga potis kurat... Hambaprotees
Ei ta ole tehtud luust, aga tagab liha luul... Pingviin
Pea jääs ja munad jalus... Vahustaja
Teeb õhu toitvaks ja pisku söödavaks. Krokodill
Pehme till taga ja kõva pea ees... Tuhkarünnus
Millises muinasjutus kirjeldati pikemalt ja põhjalikumalt naiste ilulõikust? Lauakekelaend
Töötule oluliselt vajalik, kuid kahjuks ainult muinasjuttudes esi-
nev mööbliese. Toht
Väike vene poiss, kes oma vaimsele puudele vaatamata, käis kosmoses oma autoriteetse isa Nikolai sunnil. Päkapiikk
Hiire suurune, üsna laia areaali ja oreooliga, kuid samas taba-
matu öise eluviisiga homunkulus.
Milles peitub surnud porikärbse ja rosina suurim erinevus? Šuhkrusisalduses

Tööliste perekonnast põlvnenud vanem härrasmees, kellel õn- Papa Carlo
nestunud läbi ime saada süütuna isaks.
Põhjatu, otsatu ja täitmatu, aga Rootsi Pank ei ole. Vanapagana kübar

Cipollino seiklustes depressiivsena reklaamitud köögivilj, mida Korvits
peetakse ka maailma suurimaks marjaks.
Sündmus, kus ka sind ometi kord vääriliselt tunnustatakse ja Matused
pärjatakse.
Maailmas tuntum ja tagaotsitum, aga samas oodatuim bisek- Uuemati
suaal.
Pisike pilpake, millega vehkimine tekitab muinasjuttudes konf-
likte, põhjustab tajumoondeid, süvendab käitumishäireid, sageli
põhjustab sügavat und ja isegi koomale sarnast seisundit. Völkkepikke

Maailmas uudiste künniste ületanud juurikas, mille koristusel Naeris
osales kogu farmi elanikkond peremehest hiireni.
Elab sees ja sigib pees... Paeluss
Hoiab sitad sõnad suus ja mahendab haisu... Näts
Ühele seemneks saias, teisele seemneks südames, kolmandale
seemneks surmas... Moon
Juba keskajal kasutust leidnud ja hästi toiminud valedetektor. Völupeeglike

Tuntuim heteroseksuaalne iludus ja geide jumalanna. Lumiivalgeke

Taignast ülbik, kes leidis õpetliku otsa. Kakuke
Eestlasi sajandeid ahistanud ja lollitanud karusloom. Reimuvader Rebane

Võib sündida unenägudes magamise ajal pöidla imemise taga- Põial-Liisi
järjel.
Eest tiirane, tagant tuurane. Näkineid
Humana kaltsupoekettide logoks pretendeeriv maskott. Sipisik

Ivo Ivari



Raimo Aas



Aldo Roomere



Hugo Hiibus



Erki Evestus



Margus Kontus



Raimo Aas



SALAKAUBAVEDAJA

“...ja kohe, kui ma bussiga Lätti jõudsin, ostsin esimesest ettejuhtuvast poest kogu oma raha eest suitsu ja viina. Viinapudelitele tõmbasin ma sokid peale,” räägib üks sõber teisele.
“Miks?”
“Et need seljakotis kolisema ei hakkaks.”
“Väga mõistlik.”
“Aga suitsuplokid teipisin ma ümber oma keha.”
“Misjaoks?”
“Ma ei saanud neid ju lihtsalt kilekottidesse panna. Kilekotid oleksid mind üle piiri roomates segama hakanud.”
“Miks sa üle piiri roomasid?”
“Ei tohi ju tuua nii palju.”
“Eesti-Läti piirid on ammu lahti. Too üle, palju tahad.”
“Ja sa mulle ei võinud öelda...”
“Kust mina teadsin, et sa ei teadnud.”
“Kas sa tahad öelda, et kõik need viis tundi mööda mudast metsa roomamist olid tühja?”
“Kahjuks küll.”
Salakaubavedaja vajus mossi.
“Ära nüüd põe selle pärast,” lohutas teda sõber.
“Räägi parem, palju sa vahelt teenisid?”
“Mitte midagi. Hinnad olid samad.”
Allar Tael

RIKU

“Naisuke! Naisuke!”
“Mis sa karjud? Tean isegi, et olen sinu naine. Kui sa vaid teaks, kuidas mu eelmine mees Riku mind nimetas!”
“Musike!”
“Juba veidi parem. Harjuta üksi, minul ei ole lobisemiseks aega. Ma ei taipa tänaseni, kuidas si-
nusuguse mehega üldse abiellusin...”
“Naisuke!”
“Endine naine jättis sind maha ja mina korjasin sind üles okupatsiooni rasketes tingimustes. Nüüd on vabariik välja kuulutatud. Kas sa sellest oled kuulnud või igatsed ikka veel okupatsiooniaegu ta-
gasi? Riku ei lobisenud kunagi, sest kartis, et äkki ma ei lähegi tema juurest minema ega koligi sinu juurde.”
“Naisuke, ma vabandan! Väike musi!”
“Ega ma ole sinule salvrätik, kuhu suud püh-
kida. Minule ei meeldi lobisemine. Kuhu nüüd lä-
hed?”
“Lähem Riku juurde, et õpetaks minule ka, kui-
das lobisemisest vabaneksin.”
“Sellest sa ei vabane. Issake! Köögist tuleb suit-
sulõhna. Jäin siin sinu lobisemist kuulama ja unus-
tasin söögi. On mind alles sinuga karistatud. Kah-
ju, et Riku ei lobisenud.”
Silver Alev

KES VÕI MIS ON JOBU?

Põhitöö kõrvalt ülikoolis olen olnud EL huumorivolinik Eestis juba üle 2 aasta ja kuigi käin iga kuu Brüsselis aruandeid kaitsmas, pole meie peadirektoraat mu vastu seni erilist huvi ilmutanud. Nüüd asi muutus: IV osakond, mis tegeleb nalja ja poliitkorrektsuse vaheliste seostega, pühendas mulle nii palju tähelepanu, et sain teiste riikide (kadedatelt) kolleegidelt tiitli “jobu-ekspert”. Mu tähtsus tõusis tänu Eesti valitsuse liikme väitele, et tema Leedu kolleegid on jobud. Lugu paisus rahvusvaheliseks skandaaliks ja kuna väidetavalt oli tegemist naljaga, siis päritigi meilt aru. Minu ülesandeks jäi selgitada, mis tähendusi see sõna rahva seas omab. Kavandasin kvaliteetuuringu, sain rahad peale ja alljärgnevas on valik mahlasemaid palu nüüd jaanuaris lindistatud intervjuudest.

R1 (44 a põhiharidusega eestlanna, kes üksi oma kolme poega kasvatab). Mina sinu diktofoni ei kardaja ütlen otse näkku, et kuigi ma teie ministrihärarat isiklikult ei tunne, on ta arvatavasti ise ka sama-sugune jobu nagu need kolm jutumärkides härrat, keda ma oma teki alla lubasin ja kellest ükski alimente ei maksa. Kõik mehed on sead, tuleb välja. Poisid on praegu koolis, kas pakun sulle pitsikese külmarohtu? Kui ei, siis ei, ja sa ise oled ka üks paras jobu, kui naisterahvast solvad.

R2 (12 a koolipoiss, eestlane). Kui suitsu annad, siis räägin. Viiekas on OK. Kõik meie kooli õpetajad on tegelt jobud. Kehalise oma küll ei ole. Nad ainult õiendavad ja kepiivad meie ajusid kogu aeg. Jobu on isegi liiga hästi nende kohta öelda. Joobarid on palju õigem sõna. See tähendab sedasama, aga kõlab karmimalt. Sa ütlesid, et töötad ülikoolis. Meie õpetajad on ka kõik seal õppinud. Kas nad on sellepärast jobud, et sa ise oled ka natuke? See oli nali.

R3 (18 a venelanna, üliõpilane, linnapea nõunik). Teie nimekaardi põhjal järeldan, et teie abikaasa oli põhikoolis minu klassijuhataja ning on praegu lisaks veel volikogus meie omade seas. Mis tähendab, et teie perekonna arvame jobude hulgast välja. Leedu Leeduks, aga näiteks meie valitsuse kohta jobud ütelda oleks olukorra ilustamine, teatavasti oli selle termini ingliskeelne vaste “idiodid” ja see on tunduvalt täpsem. Vaadaku peeglist – mis nad meie lennufirmaga tegid!

R4 (22 a magistrakraadiga eestlane, reklaamispetsialist). Ma näen jobusid iga päev kümnete kaupa, eriti enne valimisi. Tulevad promot tellima ja tahavad, et me sitast saia teeme. Hästi upsakad ja ämma rahadega ja peavad

meid süüdlasteks, kui reitingud kukuvad. Kui te olete intervjuu arvutisse löönud, siis tahan teksti üle lugeda, annan meiliaadressi. Jobu, vabandage mind, aga Maeterlink on mu eesnimi. Hale värk, mingi maarahva uhkus lööb gerontidel välja, kuid “Jaan Jaani poeg” kõlab sama targalt kui “jobu jobu poeg”. Kui näiteks huvitab, siis minu abikaasa nimi on Tseesar.

R5 (34 a kõrgharidusega eestlanna, konsultant). Soolise võrdsuse eest võitlejatena nõuame: kui meestel on “jobu”, siis olgu võimalus naistele sama kaaluga epiteet omistada ning näiteks “jopski” sobiks. Ja küllap on Leedu nagu Eestiski: kõik vähegi pandavad mehed on riigist lahkunud ja peamiselt jobud alles jäänud – kellega neid valitsusi siis teha? Pole kelle-gagi lapsigi teha.

R6 (51 a keskharidusega venelane, ettevõtja). Kõige rohkem on jobusid maksu-ametis. Tegelikult on sõna “jobu” tulnud vene keelest (nagu palju muidki) ja päris tore, et seda nüüd oma kultuuri hulka arvate. Meid jälle õpetas Tšingis-khaan omal ajal. Ega “jobannõi” sobiski viisakas seltskonnas öelda, jobu on kultuursem. Seda sõna võiks mõnikord ka mõne väga ülbe rahva kohta öelda, aga enesekriitika ei ole teie tugev kül. Sul on hea vene keel, aga oled ise ka eestlane?

R7 (66 a eestlanna, pensionär). Paras leedukatele – seda on veel vähe mahapõletatud Pärnu eest! Ja skandaal on Eesti võimalus! Keegi lehes kirjutas, et meie jobu võiks nüüd minna rahvusvahelisse käibesse, nii nagu soomlaste “sauna”. Me pole neist kehvemad! Ja seda kiiret rongi pole ka väga vaja – miks ma peaksin hommikuks Berliini jõudma? Kui teie tahate sõita, siis andke aga minna– pidev kiirustamine ongi just jobudele iseloomulik.

Valisin meelega tsitaadid, kus mind ennast ka “tiitlitega” pärjati – see kuulub uurija ameti juurde ja pole põhjust solvuda. Minu soovitus EL huumorikomiteele saab olema, et kuna “jobu” märgib enamasti heasüdamlikku, pisut süüdimatut meessoost tegelast – kellesarnaseid Brüsseliski hulgi on – siis ta võiks sealses kõnepruugis kasutusel olla: umbes nagu “sir” mingitel puhkudel. Ja naised saaksid tõesti siis vastavalt “jopskid” olla. UNESCO maailmapärandi komitee võiks kaaluda ettepanekut arvata need mõisted (ja kogu taustsüsteem) kaitstavate kultuuriväärtuste hulka.

Jaan J. J. Tattikas, huumorivoliniku kt.
Karikatuur: facebook.com/politicsandbullshit

Tarmo Vaarmets



Erki Evestus



Priit Koppel



Soovolinik

Soovolinik pidi toidupoes äärepealt südamerabanduse saama.

Ta ei suutnud uskuda, et riulitel on mägede viisi kanamune ja lehmapiima.

“Kus on kukemunad?” küsis ta endalt. “Kus on pullipiim? Kus on, ma küsin? Kus!?!”

Allar Tael

Emeeritus

“Tere, lugupeetud professor!”

“Te eksite. Ma ei ole professor.”

“Kes te siis olete?”

“Emeeritus. Erru läinud professor.”

“Aga olite professor. Mäletan teid hästi. Kuulasin teie loenguid suure huviga.

“Milliseid?”

“Igasuguseid. Kes neid enam mäletab.”

“Nägusid mäletate, loenguid ei mäleta. Millega praegu tegelete?”

“Ümberõppega.”

“Selge, mida Juku ei ole õppinud, seda Juhan ei tea, isegi kommunikatsiooniministeriumis. Kellena varem töötasite?”

“Olin komsomolisekretär.”

“Siis ei ole ümberõpet vaja. Astuge mõnda parteisse!”

“Ma juba kuulungi keskparteisse. Soovitage, mida peaksin tegema? Praegu seisame Emajõe ääres, siinpool jõge, kus on Tartu Ülikool. Mis te arvate, kuhu poole jõgi voolab?”

“Seda teab iga loll.”

“Siis ei peaks see teile raskusi valmistama!”

“Eks ta ikka voolab paremale.”

“See on fakt. Vastaskalda poliitikud võivad aga vaidlustada, et jõgi voolab vasakule. Ka see on fakt. Mida teie arvate?”

“Eks ta ikka voolab Pihkva suunas.”

“Te ei olegi nii loll, kui arvasin.”

“Emeeritustega ikka seda juhtub. Võiksite astuda ka mõnda parteisse ja saaksite õigustatult töötu abiraha. Elame ju õigusriigis. Ega rahandusminister kõiki rahasid julge ka enda tuttavatele jätta. Juba korjatakse allkirju tema vabastamiseks valitsusest Kas teie olete ka nõus allkirja andma?”

“Kahel käel, kaks allkirja, see on meie partei loosung.”

Silver Alev

Tulnukad

Tulnukad luuravad põosastest, kuidas politseinik kiirust mõõdab.

Möödub tund, teine, kolmaski...

Lõpuks ühe tulnuka kannatus katkeb: “Millal ta ometi tulistama hakkab?”

Allar Tael

Ükskord raamatukogus

Ma lihtsalt pean sellest rääkima. Hingelt ära või nii. Niisiis.

Käisin mina üks õhtu raamatukogus. Ühes suures, aga mitte kõige suuremas. Olen seal muidugi ka varem käinud, kuid seekord oli kahtlematult kõige erilisem kord. Olgu siis ära märgitud, et üldjuhul on kõnealune ettevõtmine minu elus etendanud justkui mingit laadi teraapia rolli. No sellist südamekosutust ja meelerahu pakkuvat. Samuti ei saa ma kuidagi alahinnata seda tänutunnet, mida võin võimaldada kõigile neile raamatukogutädidale ja -onudele, kes minu-sugust nooblit lugejat alati avasüli ootavad. Nii et väike alt-ruistlik aspekt ka kirsina tordi peal.

Kaenla all ilmse hoole ja armastusega koostatud raamatunimekiri, astusin sel kõige erilisemal korral juba eos rahulolevana üle raamatukogu kojulaenutussaali läve. See oli mu esimene viga. See ennatlik rahulolu. Vanarahvas tavatseks sellistel puhkudel ilmselt nentida: *“Pill tuleb pika ilu peale!”* Ja üksnes põhjusel, et mina ei ole vanarahvas, sain vajalikud järeldused teha alles siis, kui ilu selleks korraks möödas oli.

Niisiis suundusin ma jätkuva rahulolutundega oma tavapärasele sissejuhatavale orienteerumisringile. Sirvisin rohkem vist moe pärast mõningaid apetiitsema välimusega teoseid ning juba kogesin käimasoleva teraapia toimet. Nägin südasuivist päikest selges sinitaevas sillerdamas, tundsin värskelt põetud muru lõhnas, kuulsin pääsuke si aina laulmas: *“Piiri, piiri...”*, kuni tajusin oma paremal käel mingit kogu seismas.

Uudishimulikult pilku tõstes (mis oli minu teine viga) pidin vältimatult olema tunnistajaks sellele, et üks noormees (edaspidi *too isik*) kannatlikult just seda hetke oodanud oligi. Enne, kui jõudsin aga kohase reageeringu üle isekeskis arutlema hakata, haaras too isik aega raiskamata härjal sarvist. Pisut etteruttavalt võin öelda, et tegemist oli minu praktikas küllaltki originaalse lähenemiskatsega. Nimelt küsis too isik, kas ma oskan talle äkki midagi naljakat või humoorikat soovitada.

Noh. Esiteks, lubagem täheldada, on naljakas ja humoorikas samatähenduslikud mõisted. Teiseks ja ka kolmandaks tahtnuks ma tolele isikule sel hetkel sootuks midagi muud soovitada. Midagi rohkem nagu tõsielulist. Ja tõsielu, teadagi, ei ole mingi nali ega huumor.

Võib-olla oleks siin selguse huvides paslik rääkida ka sellest, et tolle isiku täiesti antipaatselise profiili panin ma paika juba esimesest silmapilgust. Ma ei julge hetkel küll meenutada, milline ta täpselt välja nägi, kuid vaimusilmas kangastub ta mulle mingil põhjusel alati hüsteeriliselt punnis silmade, takuste juuste ja suust pisut väljaulatuva keelega.

Pöördudes nüüd tagasi tolle isiku küsimuse juurde, siis otsustasin endalegi ootamatult, et liginen sellele väljakutsele sedakorda täiesti familiaarselt (minu kolmas viga). Ei saa pattu salata, et tundsin end samas ka kaunis üllana, kui tolele isikule tema eripärasid arvestades ühe humoorika raamatu kätte juhataisin.

Jõudsin seepeale vist hetkeks isegi uskuda, et sellega on teema lõppenud. Taaskord sündmuste käigust pisut ette rutates võin siiski öelda, et sellega teema ei lõppenud. Ajal, mil mina nimelt oma eluga edasi minna püüdsin, otsustas too isik minuga vestlemist ühepoolsest jätkata. Nii küsis ta minult, kas ma olen ehk lugenud raamatut, mille nime ma küll ei kuulnud, kuid ütlesin igaks-juhuks resoluutselt, et ei. Ma ei ole lugenud raamatut, mille nimegi ma ei kuulnud. Loogiline ju. Ei pidanud vajalikuks ka täpsustama hakata, mis teosest siis juttu ka oli.

Selle resoluutse “ei” puhul arvasin ma ise muidugi, et see väljendas piisavalt arusaadavalt mu meelestatust kogu käimasoleva ürituse osas.

Siinkohal pean tolle isiku ees aga südamlikult vabandama. Seda põhjusel, et hindasin tema võimet millestki üleüldse aru saada tugevalt ja tahtmatult üle. Selle asemel, et mu “ei” vastu mingitki elementaarset austust üles näidata (küllap oli temagi kuulnud linnalegendi sellest, mida tähendab naisterahva “ei” tegelikult), tegi ta algust eelpool mainitud ilma nimega raamatu tutvustamisega.

Kujutlesin, et olen mingis halvas unenäos, mis peab varem või hiljem moel või teisel lõppema. Nähes toda isikut oma jutuvadast aga üha enam vaimustuvat, sõandasin sellesse sekunda umbes järgmise pominaga: *“Kuule, mul on tõesti väga kiire... Ma vaataks siin neid asju nüüd edasi.”*

Noh. Tuleb tunnistada, et tegemist ei olnud tõepoolest just kõige

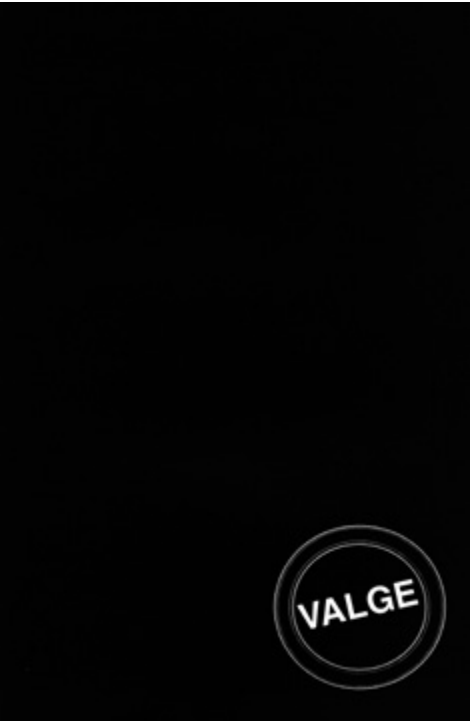
kindlameelsema pöördumise musternäidisega. Samas oleks iga keskpärane isik selle kõige peale vähemasti solvunultsõnatultki minema jalutanud. Antud juhul ei olnud mul sellist ise minema kõndivat keskpärast isikut paraku kuskilt võtta. Oli vaid too vankumatult paigalseisev... isik.

Mingite veidrate kaalutluste tulemina kordasin varemalt öeldut uuesti. Sama hästi oleksin muidugi võinud seda ka mitte teha või seal samas silda visata. Too isik end minust igatahes häirida ei lasknud.

Olin segaduses. Et olemasoleva ajaga siiski midagigi mõistlikku teha, hakkasin hoogsalt enda ees riulis olevaid raamatuid lappama. Kuulsin vanarahvast vist endale kõrva sosivat: *“Küll ootaja aeg on pikk!”* Või midagi muud taolist.

Ja siis ta läks.

Karikatuur: Heiki Maiberg



Jõudsin veel mõelda, et mis kurat see nüüd oli, kui juba kuulsin tuttavat häält teises ruumis küsivat: *“Kas sa oskad mulle midagi naljakat või humoorikat soovitada?”*

Oli mis oli, kuid mu teraapia oli selle intsidendi tõttu pöördumatult häiritud. Avastasin oma peost kunagi nii suure hoole ja armastusega koostatud nimekirja, mille tähendus vahepealsete sündmuste käigus paratamatult devalveerunud oli. Nii võtsin riulist suvalisi raamatuid, et need sinna siis kohe tagasi panna. Pidin ju samal ajal silmanurgast ka oma lähiümbrust jälgima. Ja õigustatult! Mu silmanurk tabas korda kaks tolle isiku nagu jutujätkuks mu riulivahest möödumas.

See ei jätnud mulle enam valikuvõimalust. Tuli realseerida plaan “A”. Jälgede peitmise plaan.

Hiilisin riulite vahel nagu harilik Eesti hallivöödiline kass kuuvalgel ööl (tervitaks siinjuures ka oma kadunud kassi nimega Carmen, olgu muld talle kerge), kuni jõudsin pisut kodusemasse, Erik Tohvri teostest tulvil riulivahehesse. Jälle kord tundsin end rahulikumana, kuniks minust vasakul pool hämardus. Ma ei suutnud seda uskuda.

Aga seal ta oli. Naeratades mulle ilmselt oma malbeimat naeratust üldse.

Vaieldamatu õhinaga oli ta valmis mulle oma humoorikat või naljakat “saaki” esitlema. Ma pöördusin temast võrdlemisi külmavereliselt ära ja üritasin pingsalt saavutada silmsidet eesoleva raamaturiuliga. Tolle isiku küsimusele, *“Kas ma su kontakti saaks?”*, vastasin mina seekord tõepoolest resoluutselt: *“Ei!”*

Ja ta ei läinud ära. Mulle tundus, et see kõik on juba olnud.

Stseeni tegemine sellises pühas paigas nagu raamatukogu ja sellise noobli lugeja poolt nagu mina oli mõistagi täiesti välistatud. Vastasel korral oleks see saaga kindla peale juba enne oma algust lõppenud.

Et sellegipoolest antud olukorras võimalikult kurjakuulutavalt kõlada, sisistasin tolele isikule: *“Mul on nüüd tõesti väga palju tegemist siin ja mul on väga kiire ja ma tahaks neid tegemisi üksinda teha.”* Seepeale ütles ta mulle sõbralikult ja minu arust täiesti kohatu entusiasmiga: *“Ahah... aga tšau siis!”*

Ma olin täiesti kurnatud sellest uuest tutvusest ja ei pidanud enam kuigi tõenäoliseks soovitud raamatuid üles leida. Samas olnuks narr sealt ka tühjade kätega lahku da. Ma ei ole seda mitte kunagi teinud. Sestap haarasin riulist pea pimesi paar käepärasemat raamatut ning suhteliselt rutakalt seadsin sammud garderoobi poole. Too isik tuli ka. Mulle tundus hetkeks, et see olukord oma sürreaalsuses oli küll üpris naljakas või vaat et isegi humoorikas. Ometi otsustasin end oma elu alalhoiu instinkti mahitusel täielikult mitte üleriietada ja tormasin sellest kummastavast majast ummisjalu hämarasse sügisõhtusse.

Ma ei tea, mis tollest isikust edasi sai. Võib-olla on nii ka parem. Jah, võib-olla.

Raamatukogust poolkogemata kaasa taritud suurteosed “Brežnev” ja “Kuidas ennast teostada” seisavad aga siiani minust puutumatuena kohas, kuhu ma need tol erilisel õhtul koju saabudes asetasin.

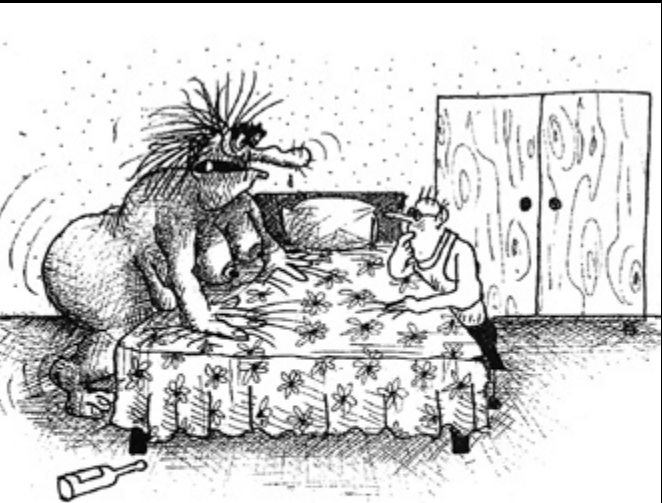
Anu Pillesson

Must valentinihuumor



Fotograafe terve kari, piiras saunas paljast Mari, kes ei teadnud, et tast tehti hiljem sadu pornoletti.

Mell Pikk



Aili lubas anda pea, et on voodis väga hea. Enn, kes vastupidist teab, siiski ööks end valmis seab.



Oleks pidanud ka ikka mõne erakonna asutama, oleks äkki pääsnud piruka otsa. Nüüd aga rühi siin tööd teha.

*

Külas.

“Kas lähed juba?” küsis Pumbaste Napsustelt, kes koos olid perekondlikul olengul.

“Jah,” vastas Napsuste, “lähen, et jääda maha minu viimasest rongist. Paari minuti pärast olen tagasi.”

*

Pole enam vaja.

Ühel duellil Prantsusmaal asjaosalised tühjendasid oma revolvruid, ilma et kumbki oleks tabanud. Siis ütles sekundant, et vastased peavad nüüd raputama üksteise kätt.

“Täiesti asjatu,” vaidles teine sekundant vastu, “nende käed on rappunud juba üle poole tunni.”

*

Ei saa vanduda.

“Mispärast too kurtumm puusepp on nii erutatud?”

“Ta lõi praegu vasaraga sõrmele ja ei leia nüüd oma pliitsit ja märkmikku.”

*

Suurim vale.

“Kallid sõbrad,” ütles jutlustaja, “nagu mäletate, lubasin teile täna kõnelda maailma suurimaist valelikest, ja palusin teid selleks puhuks valmistuda lugedes Markuse seitsmeteistkümnendat peatükki. Palun lahkesti tõsta käed, kui olete teinud seda.”

Kõik inimesed tõstsid käed.

“Täna,” ütles jutlustaja. “Kuna Markus on kirjutanud ainult kuusteist peatükki, siis pole mul enam mõtet kõnelda.”

Kes viimati naerab...

Pastor kõneles naisega koguduse kahest endisest liikmest.

“Ah,” ütles pastor, “tundsin neid, kui nad olid veel poisid. Üks oli kaval ja nägus poiss; teine agar aga järjekindel töömees. Kaval poiss jäi eluvõitluses maha, kuid töömees – hüva, ta on nüüd surnud ja pärandanud oma naisele kümme miljonit. Sellest võib välja lugeda suurt moraali.”

“Jah,” vastas naine naeratades, “muidugi. Kuulsin täna hommikul, et too kaval ja kena abiellub lesega.”

*

Hea mälestus.

“Kas sul oma kadunud mehest polegi ülesvõtet?”

“Ei. Sellepärast ma abiellusingi tema vennaga, kes on temaga kangesti ühte nägu.”

*

Raiskaja.

Šotlane ostis endale baromeetri.

“Milleks?” küsis sõber.

“Et teada, kas hakkab sadama.”

Sõber hüüdis vihaselt: “Sina pillaja! Milleks sul on siis jooksva?”

*

Vahva sõdur.

Aadul küsiti, mis väeossa ta tahab astuda sõja puhul ja avaldati arvamist, et küllap vist ratsaväkke.

“Ei,” vastas Aadu otsustavalt. “Kui nad annavad käskluse: taganeda!, ma ei taha, et hobune mind seejuures takistaks.”



Uus erakond.

“Kes teie erakonda valimistel toetavad?”

“Kes? Meie erakonna kandidaadid muidugi.”

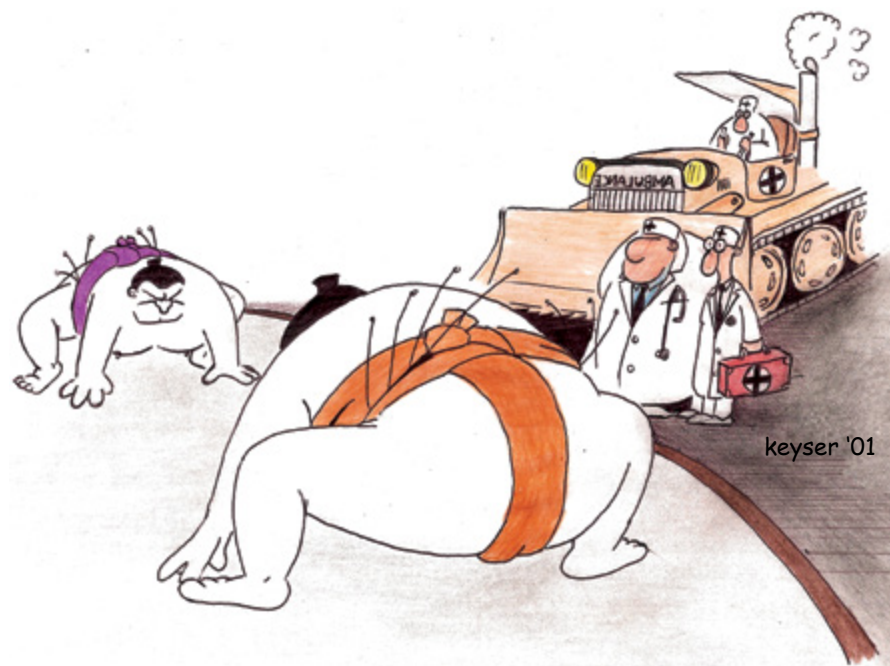
Erki Evestus



facebook.com/politicsandbullshit



keyser



Ei kao veel kibelus keppides

(Meenutus talve algusest)

Plusskraadides puhkav Eestimaa, talve algus, tähed on taevas, ei läänetuultele vastu saa, kõrgrõhkond see kõhutab vaevas.

Suusad need nurgas nüüd uluvad ja kerge kibelus keppides, mustavalt talvekuud kuluvad nüüd olukorraga leppides.

Igas halvas on midagi head, mis kohe ei tulegi pähe, sel talvel kütte eest maksma pead hulka eurosid ikka vähem.

Antu Ott

Kutse pingviinide paraadile

Hei, tulge kõik paraadile, kes jõuab vaid, kes jaksab – kivi sõrmusel 20-karaadine te silmavaeva kinni maksab!

Ja käekott soodushinnaga (need parteist tonni tühised...) nii uhkelt on teile toodud hinnata – ta sarm viib lühisesse juhtmed...

Ning rõivad tipp-disainitud, me ihuõmblejate kätetööd te imetlege, kuid olgu mainitud: on meil ka luksuslikumad vööd!

Staarjuuksur supersoengud tegi – nüüd nagu näitusel modellid me... Ja pilgud pööraku teil segi me julge lõhikuga dekolteed!

Tulge, mis värki te veel passite ning friikidena elu põletate heledat, sest näha imet – kaht täppidega kassikest pingviinidega kätlemas võite oma telekast!

Rein Aunistu

Omavahel seotud uudised?

ERR 08.01.2014: “**IRL-i noorte algatatud kanepiarutelu kiskus pooldavaks**”

Delfi 07.01.2014: “**Reinsalu sooviks USA vägesid Eestisse**”



Jutumulli sisse otsime teravmeelset teksti 20. veebruarini. Parimale auhinnaks Tarmo Vaarmetsa raamat “Pisut metsa poole”.

Mõistunurga lahendusi, muresid ning värskaid maailmaparanduslikke ettepanekuid, kuulutusi ja kaastöid ootame meiliaadressil pilkaja.sisu@gmail.com või postiaadressil Pilkaja, Vana-Viru 4, Tallinn 10111

Jaauarikuu jutumull

Raimo Aasa raamatu “Aasa loogiline abimees 2014. Täitsa nitševoo kalender” saab Helen Talv, kes saatis meile lause: “Punapead pidid teistsorti olema.”



Toome ära ka valiku teistest variantidest.

Marek Kuusk: “Poes pakendis olid jalad õigetpidi.”

Birgit: “No karvasusega tuleb tõesti midagi ette võtta...”

Jüri Tamtik: “Mari, need siin on minu jalad, need sinu, aga kelle jalga-del siis mina seisan???”

Olev Veberson: “Sa pisike oled ikka päris pöördes!”

Raimo Aasa originaallause oli aga: “Ema, kus isa on?”

TÖÖD TULEKS SAATA VÕI TUUA 1. APRILLIKS, 2014. a. AADRESSIL: AIAANDUSE 4, TARTU, 50110, OP. PAUL KUNNAN

OODATUD ON MUST-VALGEID ORIGINALTÖÖD FORMAADIGA 210x297 (A4). TÖÖDE ARV ON PIIRAMATU, KUI TÖÖ TAGAKULELE KILUTADA OMA NIME, PERIKOONNAMI, KOOLI, KLASI JA AADRESSI. TÖID EI TAGASTATA, PAREMASTE TÖÖDEST KORRALDATAkse NÄITUS.

TARTU KUNSTIGÜMNAASIUM JA MTÜ VARIA NOORTEKLUBI KUULUTAVAD VALJA KOOLINOORTE KARIKatuurivõistluse

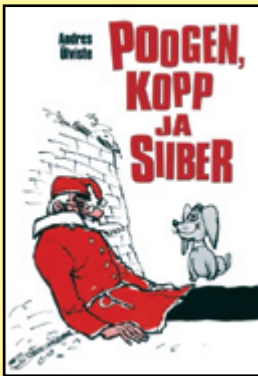
“MIDA NAERAD, KOOLIJÜTS?”

teema: **elekter**

NBI! PARIMATELE AUHINNAD!

Poogen, kopp ja siiber

Andres Ülviste

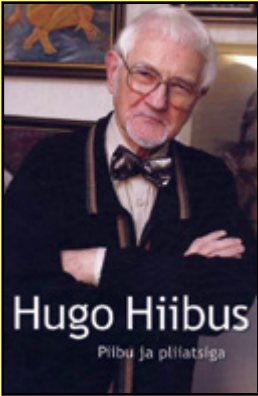


Mina olen kopamees – pidevalt on kopp mul ees. Sõbramees on viuldaja – tal on poogen kogu aja. Aga meie kamba liider – sanitar, sest tal on siiber!

Millised kolm asja võtaksid kaasa üksikule saarele? Kui sinu vastuseks on... poogen, kopp ja siiber, siis on sul just paras aeg seda raamatut lehitse-da. Ehk läheb tuju paremaks! Prokurörist autori huumoriraamat sisaldab teravmeelseid sententse ja kiiksuga luuletusi.

Piibu ja pliatsiga

Hugo Hiibus



Kes meist ei teaks Hugo Hiibust? Meest piibu ja pliatsiga, joonistamas järjekordset šarži, karikatuuri või eksliibrist. Lisaks joonistusoskusele nõuab šarž kunstnikult elukogemust ja head inimesetundmist. Sama eeldab ka karikatuur. Isegi kõige väiksema graafilise vormi – eksliibrise – sünd vajab oskusi, teadmisi ja eeltööd. Ehkki Hugo Hiibus on oma pika kunstnikutee jooksul teinud vabagraafikat, kujundanud raamatuid, ajakirju, ajalehti, loonud firmasümboolikat jms, on need kolm kunstivaldkonda talle hingelähedasemad. Kõigis neis on palju sarnast, aga ka piisavalt erinevust, et nautida vaheldust ja vältida tüdimust. Hugo Hiibus on selles mõttes õnnelik kunstnik, et ta tegevus on olnud mitmekesine ja ta on kogu aeg olnud elu keskel.

See raamat on Hugo Hiibuse loomingust, kuid mitte ainult. Hea vestjana on kunstnik kirjutanud haaravalt oma kooliajast, teda ümbritsenud kunstnikest ja muidugi iseendast. Kunstiajaloolane Jüri Hain märkis käsikirja lugedes järgmist: “Hugo Hiibuse raamat sisaldab palju võluvaid ja kaasakiskuvaid. Näiteks piibutõmbamise kirjeldus mõjus mulle sedavõrd muljendavalt, et tabasin end kaalumas, kas minu eas kõlbaks veel sellega alustada...”

Nagu kunstnikust ilmuvale raamatule kohane, leiab lugeja sellest rohkesti šarže, karikatuure ja Hugo Hiibuse joonistatud eksliibriseid.

14. veebruaril kell 19 räägib Hardo Aasmäe Purku huumorimuuseumis humoorikaid seiku ja fakte läbi ajaloo.

Karikaturist, tule ja osale!

Edmund Valtmani nimeline XI Karikatuurivõistlus “Seks korraks läbi” ja Huumoripidu Grupipilt 01.04.2014 kell 18.00 Sakala Keskuses Viljandis

Selle aasta teemaks on “Seks korraks läbi”. Ootame pilapilte ühelt autorilt kuni 5 tööd, mille formaat ei oleks suurem kui A3 (väiksem võib olla). Tööde esitamise tähtajaks 13. märts 2014. Pildid saata Sakala Keskusesse, Tallinna 5 Viljandi, kontakt Teet Lindma, tel. 521 0307.

Saabunud töödest pannakse välja näitus Sakala Keskuses. Žürii valib töödest paremiku 15. märtsil, millest tehakse kata-



Merlyn Kotljär

loog. Kuuele parimale autorile on auhinnad, mida jagame huumoripeol Grupipilt 1. aprillil Viljandis, Sakala kes-

kuses. Naljamehed Viljandis... ja nii juba ühe-teistkümnendat korda – väsimatult, ikka uue hooga. Huumoripeol Grupipilt naerutavad

publikut tuntud humoristid. Publikule on välja pandud hulgaliselt hinnalisi üllatusi. Keerleb loosiratas.

Vana Baskini Teatri mängukava. Veebruar 2014

Algus kõikjal kell 19.



03.02	Südamesõbrad	Võru Kultuurimaja “Kannel”
04.02	Südamesõbrad	Rapla Kultuurikeskus
05.02	Tule tagasi, Gabriel!	Jõgeva Kultuurikeskus
06.02	Südamesõbrad	Keila Kultuurikeskus
07.02	Südamesõbrad	Salme Kultuurikeskus
09.02	Südamesõbrad	Kuusalu Rahvamaja
10.02	Nädal aega kolmekesi	Kiviõli Rahvamaja
11.02	Nädal aega kolmekesi	Valga Kultuurikeskus
13.02	Tule tagasi, Gabriel!	Kunda Klubi
16.02	Tule tagasi, Gabriel!	Tartu “Vanemuise” väike maja
17.02	Tule tagasi, Gabriel!	Salme Kultuurikeskus
18.02	Ootamatu ettepanek	Viljandi teater “Ugala”
19.02	Ootamatu ettepanek	Toila Seltsimaja
20.02	Ootamatu ettepanek	Otepää gümnaasiumi saal
25.02	Ootamatu ettepanek	Põlva Kultuurikeskus
26.02	Ootamatu ettepanek	Türi Kultuurimaja
27.02	Ootamatu ettepanek	Kose Kultuurikeskus
28.02	Ootamatu ettepanek	Rae Kultuurikeskus

Karikatuurivõistlused

Info karikatuurikonkursside kohta leiate: www.ecc-kruishoutem.be/wedstrijden_ENG.html



Poliitanekdoot

“Kuidas sa saad rääkida, kui sul ei ole ajusid?” küsis Elli.

“Ma ei tea,” vastas Hernehirmutis, “aga need, kellel pole ajusid, armastavad väga palju rääkida.” (Smaragdlinna võlur)

“Miks te tahate ühendada Tallinna ja Viimsi valda?” küsiti Tallinna linnapealt Savisaarelt.

“Teate, puhtalt tavaliste tallinlaste huvides. Peale Tallinna ja Viimsi ühendamist suureneb tallinlaste keskmine sissetulek puhtstatistiliselt kordades.”

“Issi, läheme õige tsirkusesse kõige lõbusa- maid kloune vaatama!”

“Pojake, kes sind Riigikogu istungile lubab si- seneda?”

“Aga kui saaks osta odavaid Hiina käekella- sid ja põrutaks ajamasinaga 25 aastat tagasi. Seal müüks need kallilt maha ja ostaks dollareid 60 kopika eest!”

“Aga äkki leiutaks sellise erilise koopiamasina, millega saab asju kopeerida ja siis kopeeriks kul- lakange!”

Ansip: “Nii, härrased ministrid! Kas tuleb veel ettepanekuid majanduse elavdamiseks?”

“Kuidas hääletavad meie koalitsioonisaadi- kud, kas südametunnistuse või seaduse järgi?”

“Vastavalt tariifile...”

Tuleb üks mees tsirkuse direktori juurde ja pa- kub end esinejaks:

“Mul on suurepärase etteaste.”

“Ja see oleks?”

“Ma mängin kontrastide erinevusega.”

“Ja täpsemalt?”

“Areenile tuuakse suur tünn sõnnikut. See plahvatab ja kogu tsirkus on sõnnikut täis. Siis aga ilmun mina üleni valges riietuses.”

“Hmm, nagu meie poliitikud seda teevad...”

Eesti poliitikud arutlevad, kuidas majandusli- kud süsteemid teineteisest erinevad.

“Mis on sotsialism?”

“Kui poed on tühjad, aga külmutuskapid on toitu täis.”

“Aga kapitalism?”

“Siis on vastupidi.”

Ajakirjanik: “Mulle tundub, et majandusmi- nistrina suhtute väga üleolevalt, ülbelt ja egoistli- kult teistesse inimestesse.”

Juhan Parts: “No mida kuradit! Mis ma kuulen – pask oskab rääkida!”

Andrus Tamme huumorikogust

Pask in, pask out (5)

Indrek Silver Einberg muljetab huumoriajakirja Paskin loomisaegadest

Esimese kõne võtsin Priit Aimlale.

“Ah et naljaajakiri on tulemas? Ras-ke koorma olete võtnud. Tänapäeval on selle sõnnikuga, millel nali kasvab, kitsad lood. Aga ma vaatan, midagi leiab ikka.”

Nii, midagi on tulemas.

Kõne Urvaste kanti, Edgar Valteri koju. Telefoni haarab keegi naine.

“Palume võimalust meistri karika- tuure kasutada. Ainult kasutada, mitte päriselt endale. Muidugi me tasume. Mõtlesime kellegi sinna saata, et siis võimalikult palju skaneerida. Sel juhul jäävad teile lisaks veel elektroonilised pildid. Ah et ülehomme helistada? Tore, helistan ülehomme.”

Midagi veel on võib-olla!!! tulemas.

Kusagil Nõmmel elab Vladislav Kor-žets. Vurrukas kalamees pa- kub kohvi.

“Tead, mul on asju küll, aga eks nad on juba ilmunud ka.”

“Midagi il mumata asjadest ei ole?”

“Muidugi, ma kirjutan en- dale sahtlisse kah. Aga need on nii head, et neid ma igäi- hele ei anna!”

“Äkki on sul anda Toomas Kalli numbrit?”

“On, aga tema juba oma asju igäihele ei anna!”

Uus kõne Urvastesse.

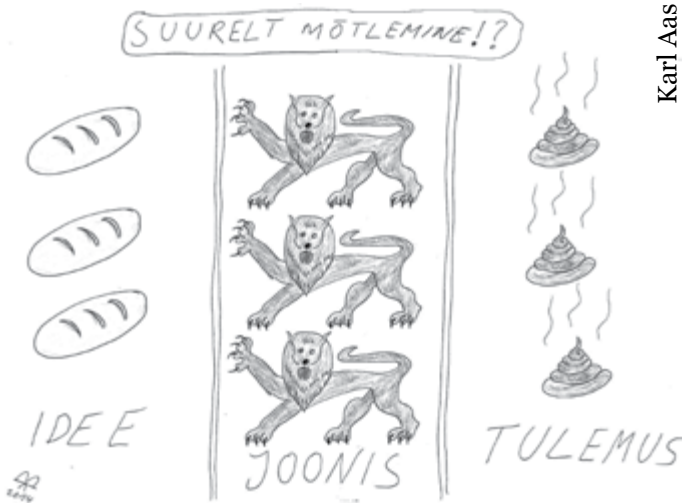
“Saame aru, kui te ei ole nõus, mis siis ikka. Head pä- va.”

Millegipärast tekkis tahtmine poodi põigata ja pool liitrit osta.

Kuna loodetud materjali ei õnnestu- nud hankida, tuli läbi ajada kättesaada- vaga. Kusagilt Venemaa saidilt jäi silma karikatuuride seksioon. Sealt omakor- da noor kunstnik Vitali Podvitski. Kiire kõne Peterburgi ja kaup sai tehtud. Vi- tali saatis oma piltidega CD-d esialgu postiga. Sellest jätkus peaaegu aastaks. Mida veel lisada? Kas vanasti olid ajakir- jas Pikker mõistatused või oli see ainult minu isikliku mälu vingerpuss? Teeme nii, et mõistatuse olid seal. Maleülesan- ded lisaks, aga ikka ei täida 36 lehekülge ära. Taavi, auhinnatud karikaturist ja puha, võttis omakorda Paskini tegemist ülima pühendumisega – teisisõnu ajas maketi nii tihedaks nagu teeks ta maa- ilma viimase huumoriajakirja viimast numbrit. Keerasin end peaaegu rõngas- se, aga Paskin paistis mahutavat veel ja

veel ning täis ei saanud sugugi.

Võtsin kõne Meelikule ja külastasin jälle Bullsi. Teadsin, et Meeliku ammu- ne kiindumus on koomiks- id. Kunagi seitsme-kaheksa aasta eest ta niimoo- di alustaski – mapp näidistega kaenlas nagu mingi veider Jehoova tunnistaja toimetuse ükselt toimetuse uksele kõn- dides. Aga näe kuhu välja jõudis! Mee- liku sahtlid-riiulid osutusid ehtsaks varasalveks. On vaja metsiku looduse teemalist koomiks- it, aga palun. On vaja erootilisi koomiks- id, leiab neidki. Aga järsku soovitakse koomiks- id, mis meel- divad peasjalikult vaid keskealistele loksipäistele ja pluss viis prille kand- vatele kinnisvaramaakleritele – palun väga. Jäin ühte näidist pikemalt põrni- tema.



“Need,” muheles Meelik, “need vali- ti 2000. aastal Soome aasta inimesteks. Viivi ja Wagner. Hea, väga hea valik.”

Võllaroog teadis juba, et need ma võtan. Võtsimegi ja nii jõudsid Viivi ja Wagner Eestisse. Lohutasin ennast, et kui see koomiks ei meeldi kümnetele tuhandetele, siis omamoodi kultuuriim- port ikka.

Meeliku aknalaul vedelesid ka mõ- ned Muumi ajakirja mitme aasta vanu- sed numbrid. Renee tundis nende vastu huvi. Selgus, et nende senine litsent- siomanik oli litsentsil aeguda lasknud ja seega oli nende kirjastamine põhimõtte- liselt vaba, kui vaid hinnas kokkuleppele saab. Renee oli seda nägu, et vähemalt iseendaga on ta hinnas juba kokku lep- pinud ja kohe kavatseb ta Meeliku ette võtta. Muidugi sai Renee sellega jälle hakkama! Mina püüdsin aga omaette ar- vutada, mitu tundi see vastne tehing mu

niigi 25-tunnisele ööpäevale lisab.

Bullsi kontorist lahkudes oli meil koomiks- id nagu putru ja peaaegu kin- del kokkulepe Muumi ajakirja kirjas- tamiseks. Mõne järgmise päevaga saigi Paskin lõpuks kokku pandud.

Hakkas paistma, et jõuame kõigi tege- mistega enda seatud graafikusse. Meil oli nüüd küljendaja, büroojuht ja lepinguli- ne korrektor. Ise olin tööl vastutava välja- andjana. Meil polnud aga peatoimetajat. Renee uuris, kuidas selle peatoimetaja- ga jääb. Kohe-kohe on ajakirjad trükki minemas, meil oli plaanis ka tagasihoid- lik avapidu, aga keda pole, on peatoime- taja.

Toona olid tavaliste naistelehtede peatoimetajateks keskealised, enamas- ti filoloogilise haridusega daamid. Oma ametit võtsid nad väga tõsi- selt ning elasid rängalt läbi iga juhtkonna koosolekul saadud etteheite. Komadega olid nad semud ja sorkasid need alati õigesse paika. Isegi semikoo- lon sitsis nende ees tagajalga- del ning asus vaguralt just talle määratud kohale. Nende kirju- tatud lugudele polnud justkui midagi ette heita, isegi mitte seda, et need huvitavad ol- nuks. Ebameeldivaid küsimusi ei sõandanud nad esitada, eba- harilikud detailid ei mahtunud nende perimeetrisse ja aeg- ajalt liikusid nad järgmisse toimetusse, et alustada täpselt

selle samaga. Täpselt sama oli siis ma- kett, mille esimestelt lehekülgedelt võis leida tänulike lugejate kiitvad kirjad. Edasi tuli tingimata kahe hektari suuru- ne lugu tuntud inimese eluväärtustest ja natuke vähem sellest, millist sokimust- rit ta eelistab. Seejärel tuli raske saatuse lugu, siis paar flirdinippi, mis tõsi, juba Delila ja Simpsoni ajal olid veidi ülehin- natud. Kõige lõppu natuke juuksehoold- dust maarohtudega ja koogireseptid just enne horoskoopi. Kui palju selli- seid ajakirju on Eesti lugeja valmis alla neelama? Kas kaks või kolm? Või kaks- kümmend? Kindlasti mitte rohkem, sest miks muidu pani igal aastal mõni selline oma ukse kinni. Arvasin, et sellise aja- kirja peatoimetaja leiame küll, aga kas meil teda ka vaja on? Tegelikult vajame lihtsalt väljapaistvat lippkaptenit...

Jätkub järgmises Pilkajas.

NÕMME RAADIO – RADIKAALSEIM
RAADIO EESTIS!

NR
NÕMME RAADIO
99,3

Tallinnas ja Harjumaal 99,3 MHz
Starmani kaabelvõrgus 100,9 MHz
Internetis www.nommeraadio.ee



Pilkaja eest saab
tasuda ka vekslites!
Hind 1.95.



Tartu Hoiu-laenuühistu
on iga eestlase oma pank!
www.ühistupank.ee



MUINASJUTUKALENDER 2014



MARKO PIKKAT

12 JOONISTUST JA JUTTU. SUUREPÄRANE KINGITUS.
KALENDRI HIND 5 €
FACEBOOK.COM/PILDILOOMAAED
TELEFON 5137232

Raimo Aas

“Ants Nisu
maadlusraamat”

Eesti raskejõustik 125



Küsi parematest raamatu-
poodidest või Raimo Aasalt
endalt (koos autogrammiga)
telefonil **5525202**.

See raamat on maadlemisest ja elust enesest. Ants Nisust, maadlemisest matil ja elus. Ants Nisul on selja taga elu, mis on täis nii traagikat kui koomikat. See raamat on kirik keset küla. Kelle jaoks on Ants ennekoike maadleja, kelle jaoks üks suur pullimees.



170 LK PESAKONDA
INTELLIKENTSEMATES
RAAMATUPOODIDES

pesakonna fännipesa:
facebook.com/pesakond

Ajakiri Pilkaja on müügil paljudes Konsumites, Rimides, Prismades, Maximates, Selverites, Maksimarketites, R-Kioskites, Statoilides, A&O kauplustes ning mitmetes väik- semateski Lehepunkti müügikohtades. Igale poole siiski ei jagu, seega säästa end otsimise vaevast ja...



Telli Pilkaja koju!

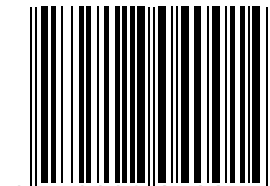
Tellida saad Eesti Posti kaudu, www.pilkaja.ee
või kirjutades andrus@pilkaja.ee
6 kuu tellimus - 10,80 €; aastatellimus - 21,60 €.
PDF-formaadis maksab 6 kuud 6 € ja 12 kuud 12 €.

Elu algus

“Sa oled juba suur küll, et võiksid hakata vanemaid toitma – täna õhtuks olen sulle kolm kavaleri valmis otsinud!”



ISSN 2228-0405



9 772228 040014